Suvestinė redakcija nuo 2015-11-01 iki 2018-06-30

Įsakymas paskelbtas: Žin. 2006, Nr. 59-2103, i. k. 106301MISAK00D1-236

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRAS

Į S A K Y M A S
DĖL NUOTEKŲ TVARKYMO REGLAMENTO PATVIRTINIMO

2006 m. gegužės 17 d. Nr. D1-236
Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymo 6 straipsnio 5 dalies 4 ir 8 punktais ir Lietuvos Respublikos vandens įstatymo 16 straipsniu ir įgyvendindamas 1991 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 91/271/EEB dėl miesto nuotekų valymo (OL *2004 m. specialusis leidimas,* 15 skyrius, 2 tomas, p. 26) su paskutiniais pakeitimais ir papildymais, padarytais 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1137/2008 (OL 2008 L 311, p. 1), 2006 m. vasario 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/11/EB dėl tam tikrų į Bendrijos vandenis išleidžiamų pavojingų medžiagų sukeltos taršos (kodifikuota redakcija) (OL 2006 L 64, p. 52), 2006 m. lapkričio 11 d. Europos Komisijos rekomendacijų 2006/283/EC dėl cheminių medžiagų dibutilftalato; 3,4-dichloranilino; diizodecilftalato; 1,2-benzendikarboksirūgšties, di-C_{9-11}-šakotųjų alkilesterių, turinčių daug C_{10} angliavandenilių; diizononilftalato; 1,2-benzendikarboksirūgšties, di-C_{8-10}-šakotųjų alkilesterių, turinčių daug C_9 angliavandenilių; etilendiamintetraacetato; metilacetato; monochloracto rūgšties; pentano; tetranatrio etilendiamintetraacetato rizikos mažinimo priemonių (OL 2006 L 104, p. 45), 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL *2004 m. specialusis leidimas,* 15 skyrius, 5 tomas, p. 275), su paskutiniais pakeitimais ir papildymais, padarytais 2013 m. rugpjūčio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/39/ES (OL 2013 L 226, p. 1), 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/105/EB dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje, iš dalies keičiančios ir panaikinančios Tarybos direktyvas 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB, 86/280/EEB ir iš dalies keičiančios Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB (OL 2008 L 348, p. 84), su paskutiniais pakeitimais ir papildymais, padarytais 2013 m. rugpjūčio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/39/ES (OL 2013 L 226, p. 1) ir 2013 m. rugpjūčio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/39/ES, kuria iš dalies keičiamos direktyvų 2000/60/EB ir 2008/105/EB nuostatos dėl prioritetinių medžiagų vandens politikos srityje (OL 2013 L 226, p. 1), nuostatas:

Preambulės pakeitimai:
Nr. D1-739, 2014-09-15, paskelbta TAR 2014-09-17, i. k. 2014-12419

1. T v i r t i n u Nuotekų tvarkymo reglamentą (pridedama).

2. Laikau netekusiais galios:

2.1. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2001 m. spalio 5 d. įsakymą Nr. 495 „Dėl aplinkosaugos reikalavimų nuotekoms tvarkyti patvirtinimo“ (Žin., 2001, Nr. 87-3054);

2.2. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2001 m. gruodžio 21 d. įsakymą Nr. 624 „Dėl vandenų taršos pavojingomis medžiagomis mažinimo taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 2002, Nr. 14-523);

2.3. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. gegužės 22 d. įsakymo Nr. 267 „Dėl kai kurių aplinkos ministro įsakymų, reglamentuojančių nuotekų tvarkymą, dalinio pakeitimo“ (Žin., 2002, Nr. 62-2533) 2, 4 ir 5 punktus.

APLINKOS MINISTRAS ARŪNAS KUNDROTAS

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2006 m. gegužės 17 d. įsakymu
Nr. D1-236 (Lietuvos Respublikos
aplinkos ministro 2007 m. spalio 8 d.
įsakymo Nr. D1-515 redakcija)

NUOTEKŲ TVARKYMO REGLAMENTAS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Nuotekų tvarkymo reglamentas (toliau – Reglamentas) nustato pagrindinius aplinkosaugos reikalavimus nuotekų surinkimui, valymui ir išleidimui siekiant apsaugoti aplinką nuo taršos.

1[1]. Siekiant geros paviršinio vandens cheminės būklės šiuo Reglamentu nustatomi aplinkos kokybės standartai prioritetinėms medžiagoms ir tam tikriems kitiems teršalams, nurodytiems šio Reglamento 1 priede ir 2 priedo A dalyje.

Papildyta punktu:
Nr. D1-416, 2010-05-18, Žin., 2010, Nr. 59-2938 (2010-05-22), i. k. 110301MISAK00D1-416

2. Šio Reglamento nuostatos taikomos visiems fiziniams ir juridiniams asmenims, planuojantiems išleisti arba išleidžiantiems nuotekas į gamtinę aplinką arba į kitiems asmenims priklausančias nuotekų tvarkymo sistemas, taip pat institucijoms, išduodančioms sąlygas objektų, susijusių su nuotekų išleidimu, projektavimui, išduodančioms leidimus nuotekų išleidimui, vertinančioms planuojamų išleisti arba išleidžiamų nuotekų poveikį aplinkai ir kitaip reguliuojančioms nuotekų išleidimą.

3. Šis Reglamentas netaikomas atskirai renkamoms ir tvarkomoms paviršinėms nuotekoms, jeigu kitais teisės aktais nenustatyta kitaip.

4. *Neteko galios nuo 2014-09-18*

Punkto naikinimas:
Nr. D1-739, 2014-09-15, paskelbta TAR 2014-09-17, i. k. 2014-12419

II. APIBRĖŽTYS

5. Reglamente vartojamos šios sąvokos:

5.1. **aglomeracija –** tai teritorija, kuri yra gana tankiai apgyvendinta ir/arba kurioje gana sutelkta ūkinė veikla (teritorijoje yra ne mažiau kaip 25 atskiri nuotekų šaltiniai (objektai), kurių bendras dydis atitinka ne mažiau kaip 100 GE, o įrengiant centralizuotąjį nuotakyną vienam GE vidutiniškai tektų ne daugiau kaip 15 m lauko/gatvių tinklų, nevertinant įvadų, kolektorių iki valymo įrenginių ir išleidimo vietos ilgio), dėl ko nuotekas tikslinga surinkti naudojant centralizuotąjį nuotakyną, arba teritorija, kurioje nuotekas rinkti naudojant centralizuotąjį nuotakyną yra tikslinga dėl kitų priežasčių (pvz., dėl to, kad konkrečiu atveju nuotekų surinkimas naudojant centralizuotąjį nuotakyną yra priimtiniausias dėl gamtinių sąlygų; dėl to, kad centralizuotojo nuotakyno įdiegimas yra ekonomiškai priimtiniausias ar dėl kitų priežasčių). Taip pat aglomeracijai priskiriamos teritorijos, kuriose esančių objektų nuotekos surenkamos naudojant centralizuotąjį nuotakyną arba yra sudarytos tokios galimybės (išvystyta nuotekų surinkimo infrastruktūra);

5.2. **apkrova** – teršalo kiekis, išleidžiamas į gamtinę aplinką per laiko vienetą. Skaičiuojant apkrovą atmetamas tas teršalo kiekis, kuris buvo iš gamtinės aplinkos paimtame vandenyje;

5.2[1]. **aplinkos kokybės standartas** (toliau – AKS) – tai teršalo ar teršalų grupės, nurodytos šio Reglamento 1 priede ir 2 priedo A dalyje, koncentracija vandenyje, nuosėdose ar biotoje, kurios negalima viršyti, norint apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką;

Papildyta punktu:
Nr. D1-416, 2010-05-18, Žin., 2010, Nr. 59-2938 (2010-05-22), i. k. 110301MISAK00D1-416

5.3. **buitinės nuotekos –** nuotekos, kurios susidaro namų ūkyje naudojant vandenį (pvz., skalbimo, indų plovimo, maisto gaminimo, prausimosi, tualetų nuotekos ir pan.). Prie buitinių nuotekų priskiriamos ir nuotekos, susidarančios naudojant vandenį įmonių, įstaigų, organizacijų darbuotojų buitiniams poreikiams, jeigu jos surenkamos ir išleidžiamos atskirai nuo kitų objekte susidarančių nuotekų;

5.4. **didžiausia leistina koncentracija** (toliau – DLK) – šiame Reglamente ir/arba kituose teisės aktuose nustatyta didžiausia leidžiama tam tikro teršalo ar teršalų grupės koncentracija nuotekose, vandens telkinyje, nuosėdose ar biotoje. DLK yra bendrieji minimalūs reikalavimai nuotekų ar vandens aplinkos užterštumui ir gali būti taikomi konkrečiu atveju (DLK prilyginama leistinai koncentracijai), tik jeigu pagal šį Reglamentą ar kitus teisės aktus dėl aplinkos jautrumo, veiklos pobūdžio ar kitų specifinių aplinkybių nenustatomi griežtesni arba papildomi reikalavimai;

5.5. **gamybinės nuotekos –** dėl gamybos ar kitos komercinės veiklos (viešojo maitinimo, skalbimo, valymo paslaugų teikimo, viešųjų tualetų, prekybos centrų ar pan.) susidarančios nuotekos. Gamybinėms nuotekoms priskiriamos ir nuotekos (išskyrus buitines nuotekas), kurių užterštumas pagal BDS_7 viršija 500 mg/l, o užterštumas prioritetinėmis pavojingomis medžiagomis bei pavojingomis medžiagomis, nurodytomis 2 priedo A ir B1 dalyse, viršija šiame Reglamente bei kituose teisės aktuose šioms medžiagoms nustatytas DLK į gamtinę aplinką, ir/arba užterštumas pavojingomis medžiagomis, nurodytomis 2 priedo B2 dalyje, viršija DLK į nuotakyną;

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

5.6. **gamtinė aplinka –** aplinkos dalis, apimanti paviršinius ir požeminius vandens telkinius bei gruntą (žemės paviršių ir gelmes);

5.7. **gyventojų ekvivalentas** (toliau – GE) – sąlyginis vienetas nuotekų (taršos) šaltinio dydžiui išreikšti. Vienas GE reiškia nuotekų šaltinį, kuriame per parą susidarančiose nuotekose yra 70 g BDS_7 ir/arba 12 g N ir/arba 2,7 g P (taršos šaltinio dydis nustatomas pagal tą parametrą, pagal kurį paskaičiuotas GE yra didžiausias);

5.8. **komunalinės nuotekos –** aglomeracijoje nuotakynu surenkamos mišriosios (buitinės, paviršinės ir (arba) gamybinės nuotekos, infiltracinis vanduo ir pan.) nuotekos;

5.9. **laikinai leistina koncentracija** (toliau – LLK) – teisės aktais numatytais išimtiniais atvejais laikinai (konkrečiam periodui) nustatoma leistina teršalo koncentracija didesnė už DLK ir/arba leistiną teršalo koncentraciją (LK), kuri, laikantis visų reikalavimų, turėtų būti nustatyta konkrečiu atveju;

5.10. **laikinai leistina tarša** (toliau – LLT) – teisės aktais numatytais išimtiniais atvejais laikinai (konkrečiam periodui) nustatoma leistina tarša, didesnė už leistiną taršą, kuri, laikantis visų reikalavimų, turėtų būti nustatyta konkrečiu atveju;

5.11. **leidimas** – teisės aktų nustatytais atvejais privalomas dokumentas arba jo dalis, suteikianti teisę į gamtinę aplinką išleisti nuotekas;

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386
Nr. D1-72, 2013-01-30, Žin., 2013, Nr. 12-577 (2013-02-01), i. k. 113301MISAK000D1-72

5.12. **leistina koncentracija** (toliau – LK) – pagal šį Reglamentą ir/arba pagal kitus teisės aktus konkrečiam nuotekų šaltiniui/išleistuvui nustatyta leidžiama tam tikro teršalo ar teršalų grupės koncentracija išleidžiamose nuotekose. LK gali būti lygi arba mažesnė už DLK;

5.13. **leistina tarša** (toliau – LT) – pagal šį Reglamentą ir/arba pagal kitus teisės aktus konkrečiam nuotekų šaltiniui/išleistuvui leidime nustatytas tam tikro teršalo kiekis, kurį per apibrėžtą laikotarpį leidžiama išleisti su nuotekomis į konkretų nuotekų priimtuvą;

5.14. **nuotekos** – organizuotai (naudojant nuotekų surinkimo/šalinimo sistemas) šalinamas buityje, ūkinėje ar gamybinėje veikloje panaudotas užterštas vanduo. Prie nuotekų priskiriamas ir kitas į nuotakyną ar kitus nuotekų tvarkymo sistemos elementus patenkantis vanduo (infiltracinis, kritulių, naudojamas nuotekų tvarkymo sistemos funkcionavimui ar pan.);

5.15. **nuotekų priimtuvas** – gamtinės aplinkos elementas (dalis), į kurį išleidžiamos nuotekos;

5.16. **nuotakynas (nuotekų surinkimo sistema) –** vamzdynų ir kitų inžinerinių įrenginių ir statinių sistema nuotekoms surinkti ir transportuoti (nuotekų surinkimas mobiliosiomis cisternomis nepriskiriamas prie nuotekų surinkimo nuotakynu);

5.17. **nuotekų tvarkymas** – veikla, susidedanti iš visų ar dalies šių priemonių: nuotekų surinkimas, kaupimas, transportavimas, valymas ir išleidimas bei valymo metu susidarančių atliekų (smėlio, šlamo, dumblo ir t. t.) pirminis tvarkymas;

5.18. **pavojingos medžiagos** – toksiškos, patvarios ir linkusios biologiškai kauptis medžiagos ar medžiagų grupės, taip pat kitos panašių savybių ir/arba panašaus poveikio medžiagos ar medžiagų grupės. Pavojingoms medžiagoms priskiriamos Reglamento 1 ir 2 priede nurodytos medžiagos ar jų grupės, taip pat medžiagos ar preparatai, kurių saugos duomenų lapuose nurodomas pavojingumas (kenksmingumas) aplinkai ir žmogui;

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

5.19. **prioritetinės medžiagos** – 1 priede ir 2 priedo A dalyje nurodytos pavojingos medžiagos ar medžiagų grupės;

Papildyta punktu:

Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

5.20. **prioritetinės pavojingos medžiagos** – Reglamento 1 priede nurodytos pavojingos medžiagos ar medžiagų grupės;

Punkto numeracijos pakeitimas:

Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

5.21. **veiklos vykdytojas** – asmuo, naudojantis arba valdantis objektą (taršos/nuotekų šaltinį) ir pagal teisės aktus turintis teisę spręsti objekto eksploatavimo ir techninio funkcionavimo klausimus bei atsakantis už objekto daromą poveikį aplinkai (pvz., už iš objekto išleidžiamą taršą);

Punkto numeracijos pakeitimas:

Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

5.22. **atskiroji nuotekų tvarkymo sistema –** ne daugiau kaip dviejų gyvenamųjų namų ar kitų objektų nuotekoms tvarkyti skirta sistema, iš kurios nuotekos išleidžiamos į aplinką arba kaupiamos ir periodiškai išvežamos mobiliosiomis priemonėmis;

Punkto numeracijos pakeitimas:

Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

5.23. **grupinė nuotekų tvarkymo sistema –** grupės (daugiau kaip dviejų) objektų nuotekoms tvarkyti skirta sistema, iš kurios nuotekos išleidžiamos į aplinką arba kaupiamos ir periodiškai išvežamos mobiliosiomis priemonėmis;

Punkto numeracijos pakeitimas:

Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

5.24. **centralizuotasis nuotakynas (centralizuotoji nuotekų surinkimo sistema)** nuotakynas, į kurį patenkančios nuotekos nukreipiamos į aglomeracijos nuotekų valymo įrenginius arba į galutinę išleidimo vietą ir kurį naudojant teikiamos viešosios nuotekų tvarkymo paslaugos ir surenkama ne mažiau kaip 30 % aglomeracijoje susidarančių nuotekų;

Punkto numeracijos pakeitimas:

Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

5.25. sąvokos: „**vandens naudotojai**“ atitinka Lietuvos Respublikos vandens įstatymo 6 straipsnį (Žin., 1997, Nr. 104-2615; 2003, Nr. 36-1544) ir „**abonentai**“ atitinka Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo 1 straipsnyje apibrėžtą sąvoką (Žin., 2006, Nr. 82-3260).

Punkto numeracijos pakeitimas:

Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

5.26. **vandens terpė** – vandens aplinkos komponentas, t. y. vanduo, nuosėdos arba biota;
Papildyta punktu:
Nr. D1-416, 2010-05-18, Žin., 2010, Nr. 59-2938 (2010-05-22), i. k. 110301MISAK00D1-416
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-739, 2014-09-15, paskelbta TAR 2014-09-17, i. k. 2014-12419

5.27. **biotos taksonas** – konkretus vandens aplinkos taksonas, kurio taksonominės klasifikacijos rangas yra „potipis“, „klasė“ arba jiems lygiavertis;
Papildyta punktu:
Nr. D1-739, 2014-09-15, paskelbta TAR 2014-09-17, i. k. 2014-12419

5.28. kitos šiame įsakyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos vandens įstatyme ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. spalio 5 d. įsakyme Nr. D1-844 „Dėl Vandens, nuosėdų ir biotos cheminėje analizėje taikomiems metodams ir vandens stebėsenai (monitoringui) keliamų reikalavimų aprašo patvirtinimo“.
Papildyta punktu:
Nr. D1-739, 2014-09-15, paskelbta TAR 2014-09-17, i. k. 2014-12419

III. BENDRIEJI REIKALAVIMAI NUOTEKŲ TVARKYMUI

6. Prieš išleidžiant į gamtinę aplinką nuotekos turi būti tvarkomos reikalavimus atitinkančiose centralizuotose, atskirose arba grupinėse nuotekų tvarkymo sistemose. Draudžiama bet kokias nuotekas tiesiogiai išleisti į požeminį vandenį ar skleisti ant žemės paviršiaus, išskyrus kituose teisės aktuose numatytas išimtis.
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

7. Nuotekų surinkimo sistema turi atitikti šiuos bendruosius reikalavimus:

7.1. turi atitikti planuojamų tvarkyti nuotekų kiekybines ir kokybines charakteristikas;

7.2. turi būti užtikrintas reikalavimus atitinkantis sandarumas, kad nuotekos neprasiskverbtų į aplinką ir vanduo iš aplinkos nepatektų į sistemą;

7.3. paviršinės nuotekos turi būti surenkamos, valomos, apskaitomos ir vykdoma jų užterštumo kontrolė atskirai nuo buitinių, komunalinių ir gamybinių nuotekų, išskyrus nuotekų tvarkymą mišriosiose nuotekų tvarkymo sistemose, įrengtose iki šio Reglamento įsigaliojimo. Buitinės, komunalinės ir/arba gamybinės nuotekos po valymo (iki reikalavimų nustatytų išleidimui į gamtinę aplinką), apskaitos ir taršos kontrolės gali būti nuvedamos į išleidimo į gamtinę aplinką vietą ir išleidžiamos kartu su išvalytomis (iki reikalavimų, nustatytų išleidimui į gamtinę aplinką), apskaitytomis ir taršos kontrolę (kontrolės vietą) praėjusiomis paviršinėmis nuotekomis (t. y. gali būti maišomos tik išvalytos, apskaitytos ir taršos kontrolę praėjusios nuotekos).

8. Nustatant (projekte, leidime ar pan.) nuotekų (teršalų) išleidimo į aplinką sąlygas, turi būti vadovaujamasi Reglamento 5 ir 6 priedo nuostatomis ir šiais pagrindiniais principais:

8.1. negali būti viršijamos šiame Reglamente bei kituose teisės aktuose arba konkrečiai veiklos rūšiai parengtame „Geriausių prieinamų gamybos būdų“ (toliau – GPGB) informaciniame dokumente (jeigu yra parengtas bei privalomas taikyti pagal kitus teisės aktus) nustatytos teršalų DLK nuotekose, išskyrus šiame Reglamente numatytas išimtis;

8.2. negali būti viršijamas leistinas poveikis nuotekų priimtuvui:

8.2.1. išleidžiamos nuotekos neturi paveikti paviršinio vandens telkinio tiek, kad jame būtų viršyti AKS, nurodyti 1 priede ir/arba 2 priedo A dalyje, ir/arba DLK, nurodytos 2 priedo B dalyje bei kituose teisės aktuose. AKS paviršinio vandens telkiniams taikomi nedarant poveikio 8.2[1] papunkčio nuostatoms ir laikantis 3 priede nustatytų reikalavimų;

8.2.2. planuojant išleisti nuotekas būtina atsižvelgti į egzistuojančių taršos šaltinių daromą poveikį priimtuvui ir įvertinti, ar naujo taršos šaltinio atsiradimas nepaveiks priimančio paviršinio vandens telkinio tiek, kad bus neįmanoma pasiekti AKS, nurodytų 1 priede ir/arba 2 priedo A dalyje, ir/arba DLK, nurodytų 2 priedo B dalyje (jeigu AKS ir/arba DLK jau viršijami), ir kitų priimtuvui nustatytų vandensaugos tikslų (jeigu jie konkrečiam priimtuvui yra nustatyti).

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-739, 2014-09-15, paskelbta TAR 2014-09-17, i. k. 2014-12419

8.2[1]. nedarant poveikio Reglamento 1[1] punkto nuostatoms ir įpareigojimui siekti geros paviršinio vandens cheminės būklės prioritetinių medžiagų ir joms nustatytų AKS atžvilgiu, 1 priede ir/arba 2 priedo A dalyje nustatyti AKS taikomi:

8.2[1].1. Reglamento 1 priede nurodytų medžiagų: antraceno, bromintų difenileterių, poliaromatinių angliavandenilių ir 2 priedo A dalyje nurodytų medžiagų: fluoranteno, švino ir jo junginių, naftaleno, nikelio ir jo junginių, kurioms nustatyti peržiūrėti AKS atžvilgiu, nuo 2015 m. gruodžio 22 d., kad ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 22 d. tų medžiagų atžvilgiu būtų pasiekta gera paviršinio vandens cheminė būklė. Šiame papunktyje nurodytų medžiagų, dėl kurių Europos Sąjungos (toliau – ES) techninės gairės dėl medžiagų stebėsenos strategijų ir analizės metodų 2014 m. gruodžio 22 d. dar nebus patvirtintos, atveju nurodytas 2015 m. gruodžio 22 d. terminas pratęsiamas iki 2018 m. gruodžio 22 d., o geros paviršinio vandens cheminės būklės pasiekimo terminas pratęsiamas iki 2027 m. gruodžio 22 d.;

8.2[1].2. Reglamento 1 priede nurodytų naujų nustatytų medžiagų: dikofolio, perfluoroktansulfonrūgšties ir jos darinių, chinoksifeno, dioksinų ir dioksinų tipo junginių, heksabromciklododekanų, heptachloro ir heptachloro epoksido ir 2 priedo A dalyje nurodytų naujų nustatytų medžiagų: aklonifeno, bifenokso, cibutrino, cipermetrino, dichlorvoso ir terbutrino atžvilgiu nuo 2018 m. gruodžio 22 d., kad ne vėliau kaip 2027 m. gruodžio 22 d. tų medžiagų atžvilgiu būtų pasiekta gera paviršinio vandens cheminė būklė.

Papildyta punktu:
Nr. D1-739, 2014-09-15, paskelbta TAR 2014-09-17, i. k. 2014-12419

8.2[2]. Reglamento 1 priede nurodytoms medžiagoms: bromintiems difenileteriams, heksachlorbenzenui, heksachlorbutadienui, gyvsidabriui ir jo junginiams, poliaromatiniams angliavandeniliams, dikofoliui, perfluoroktansulfonrūgščiai ir jos dariniams, dioksinams ir dioksinų tipo junginiams, heksabromciklododekanams, heptachlorui ir heptachloro epoksidui ir 2 priedo A dalyje nurodytam fluorantenui taikomi atitinkamai 1 priede ir/arba 2 priedo A dalyje nurodyti biotos AKS, kitoms nei šiame papunktyje nurodytoms medžiagoms taikomi Reglamento 1 priede ir/arba 2 priedo A dalyje nurodyti vandens AKS.

Papildyta punktu:
Nr. D1-739, 2014-09-15, paskelbta TAR 2014-09-17, i. k. 2014-12419

8.2[3]. jeigu potenciali grėsmė dėl stipraus poveikio vandens aplinkai arba per ją nustatoma išmatavus ar apskaičiavus koncentraciją aplinkoje ar teršalų išleidimą ir kai taikomi biotos arba nuosėdų AKS, turi būti taikomi DLK-AKS paviršinio vandens telkiniams, nurodyti Reglamento 1 priede ir/arba 2 priedo A dalyje, jeigu tokie AKS nustatyti.

Papildyta punktu:
Nr. D1-739, 2014-09-15, paskelbta TAR 2014-09-17, i. k. 2014-12419

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-335, 2014-04-08, paskelbta TAR 2014-04-10, i. k. 2014-04301

9. Veiklos vykdytojai privalo tinkamai eksploatuoti ir prižiūrėti nuotekų tvarkymo sistemas ir turi siekti, kad jų turimos išleidžiamų nuotekų poveikį aplinkai mažinančios priemonės būtų naudojamos aplinkai palankiausiu būdu. Išvalytos nuotekos, jei tik įmanoma, turi būti panaudojamos pakartotinai.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

10. Nuotekų išleidimo į aplinką vietos turi būti parenkamos taip, kad jų neigiamas poveikis aplinkai būtų kiek įmanoma mažesnis (pvz., užtikrinant mažiausią geriamojo vandens šaltinių teršimo pavojų, pasirenkant mažiausiai jautrų poveikiui nuotekų priimtuvą (prioriteto tvarka: upės, kanalai, infiltracija į gruntą, tvenkiniai, dirbtiniai nepratekami vandens telkiniai, ežerai), nuotekų išleidimą numatant kiek įmanoma toliau nuo kitų vandens išteklių naudotojų, rekreacijai skirtų bei kitų žmonių buvimo vietų ir t. t.).

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

11. Veiklos vykdytojas, planuojantis išleisti nuotekas į paviršinį vandens telkinį, kai nuotekų kiekis išleidžiant į upę ar kanalą viršija 100 m^3/d (vidutinis paros kiekis) ir/arba nuotekų šaltinio dydis viršija 1000 GE, o išleidžiant į ežerą, Kuršių marias, tvenkinį ar dirbtinį nepratekamą vandens telkinį nuotekų kiekis viršija 10 m^3/d (vidutinis paros kiekis) ir/arba nuotekų šaltinio dydis viršija 100 GE, privalo įvertinti planuojamų išleisti nuotekų poveikį priimtuvui ir nustatyti priimtiną apkrovą. Veiklos vykdytojams, gavusiems/turėjusiems leidimą nuotekų išleidimui arba taršos šaltinio projektavimo sąlygas iki šio Reglamento įsigaliojimo ir nekeičiantiems ar neplanuojantiems keisti nuotekų išleidimo parametrų, išleidžiamų nuotekų poveikio priimtuvui vertinimas ir priimtuvui priimtinos apkrovos nustatymas nėra privalomas, iki konkrečiam vandens telkiniui (priimtuvui) bus nustatyti vandensaugos tikslai bei poreikis mažinti taršą.

Poveikis paviršiniam vandens telkiniui vertinamas pagal BDS_7, bendrą N ir bendrą P. Apskaičiuojant leistinus nuotekų išleidimo parametrus, kuriems esant nebūtų viršijamas leistinas poveikis paviršiniam vandens telkiniui, turi būti vadovaujamasi šiomis nuostatomis:

11.1. kai nuotekos išleidžiamos į melioracijos griovius (melioracijos sistemas), išskyrus sumelioruotus upelius, leistina teršalo koncentracija (LK) ir leistina tarša (LT) nustatoma vadovaujantis prielaida, kad nuotekos išleidžiamos į tą vandens telkinį (įvardintą vandens telkinių klasifikatoriuje) ir toje vietoje, kur išteka melioracijos sistema surenkamas vanduo;

11.2. kai nuotekos išleidžiamos (planuojama išleisti) į tekančio vandens telkinį (upę, kanalą), BDS koncentracija nuotekų vidutiniame paros mėginyje arba momentiniame nuotekų mėginyje, kuriai esant nebus viršytas leistinas poveikis priimtuvui, apskaičiuojama pagal formulę:

$$C_{\text{nuotekų}} = \frac{1{,}1 \cdot C_{\text{upės (DLK)}} \cdot Q_{\text{nuotekų}} + 360 \cdot C_{\text{upės (DLK)}} \cdot Q_{\text{upės}}}{Q_{\text{nuotekų}}}$$

Šioje formulėje:

$C_{\text{nuotekų}}$ – didžiausia BDS7 koncentracija vidutiniame paros arba momentiniame nuotekų mėginyje,

kuriai esant dar nebus viršijamas leistinas poveikis priimtuvui, mg/l;

$C_{\text{upės (DLK)}}$ – DLK pagal BDS7 priimtuve (reikalavimai gerai priimtuvo būklei), mg/l;

$Q_{\text{nuotekų}}$ – išleidžiamų nuotekų didžiausias Skaičiuotinas valandinis debitas (sausu metu), m^3/h;

$Q_{\text{upės}}$ – minimalus vasaros-rudens nuosėkio 80 % tikimybės 30 sausiausių parų iš eilės vidutinis vandens debitas nuotekų išleidimo vietoje, m^3/s (apskaičiuojama vadovaujantis Gamtosauginio vandens debito apskaičiavimo tvarkos aprašu, patvirtintu aplinkos ministro 2005 m. liepos 29 d. įsakymu Nr. D1-382 (Žin., 2005, Nr. 94-3508)). Minimalų vasaros-rudens nuosėkio 80 % tikimybės 30 sausiausių parų iš eilės vidutinį vandens debitą gali nustatyti asmenys, turintys teisę projektuoti hidrotechnikos statinius ir/arba vykdyti hidrologinius matavimus/skaičiavimus.

Metinė apkrova pagal N ir P, kuriai esant nebus viršytas leistinas poveikis tekančiam vandens telkiniui, apskaičiuojama pagal formulę:

$$T_n = \frac{1{,}1 \cdot C_{\text{upės (DLK)}} \cdot Q_{\text{nuotekų}} + 0{,}1\, C_{\text{upės (DLK)}} \cdot Q_{\text{upės}}}{1000}$$

$Q_{\text{upės}}$ – vidutinis daugiametis priimtuvo nuotėkis nuotekų išleidimo vietoje, tūkst. m^3/metus. Vidutinį daugiametį priimtuvo nuotėkį gali nustatyti asmenys, turintys teisę vykdyti hidrologinius matavimus/skaičiavimus;

T_n – metinė apkrova N arba P, kuriai esant nebus viršytas leistinas poveikis priimančiam vandens telkiniui, t/metus;

$C_{\text{upės (DLK)}}$ – N arba P DLK priimtuve (reikalavimai gerai priimtuvo būklei), mg/l;

$Q_{\text{nuotekų}}$ – per metus išleidžiamų (planuojamų išleisti) nuotekų kiekis, tūkst. m^3/metus;

11.3. kai nuotekos išleidžiamos (planuojama išleisti) į stovinčio vandens telkinį (ežerą, tvenkinį, Kuršių marias, dirbtinį nepratekamą vandens telkinį), metinė apkrova pagal BDS, N ir P, kuriai esant nebus viršijamas leistinas poveikis priimančiam vandens telkiniui, apskaičiuojama pagal formules:

1) kai žinomas vandens telkinio tūris:

$$T_n = \frac{V_{\text{telkinio}} * C_{\text{telkinio}}}{100000}$$

2) kai žinomas tik vandens telkinio plotas:

$$T_n = \frac{F_{\text{telkinio}} * C_{\text{telkinio}}}{2000}$$

Šiose formulėse:

T_n – metinė apkrova BDS, N arba P, kuriai esant nebus viršytas leistinas poveikis priimančiam vandens telkiniui, t/metus;

V_{telkinio} – telkinio tūris, tūkst. m^3 (jeigu vandens telkinio tūris didesnis kaip 5000 tūkst. m^3, skaičiavimui priimamas 5000 tūkst. m^3);

C_{telkinio} – didžiausia leistina atitinkamai BDS, N arba P koncentracija vandens telkinyje (reikalavimai gerai priimtuvo būklei), (mg/l);

F_{telkinio} – telkinio plotas, ha (jeigu vandens telkinio plotas didesnis kaip 100 ha, skaičiavimui priimamas 100 ha).

Iš visų taškinių taršos šaltinių į stovinčio vandens telkinį išleidžiamo teršalo kiekio suma neturi viršyti teršalo kiekio (apkrovos), apskaičiuoto pagal aukščiau nurodytas formules;

11.4. pagal 11.2 arba 11.3 punktus nustatytą leistiną apkrovą (t/metus), kuriai esant nedaromas neigiamas poveikis vandens telkiniui (priimtuvui), padalijus iš planuojamo per metus išleisti nuotekų kiekio (pvz., projektinio našumo), gaunama priimtuvui priimtina vidutinė metinė teršalo koncentracija nuotekose. Didžiausia vidutinio paros mėginio arba momentinė teršalo koncentracija, kuriai esant išleidžiamos nuotekos nedarytų neleistino poveikio priimtuvui, gali būti nustatoma 1,5 karto didesnė už vidutinę metinę koncentraciją;

11.5. leistinas poveikis priimančiam vandens telkiniui gali būti nustatomas naudojant ir kitus metodus, negu nurodyti 11.2, 11.3 punktuose (pvz., matematinį modeliavimą ar pan.), kurie detaliau įvertintų konkretaus priimančio vandens telkinio specifiką (foninį užterštumą srovės greitį, gylį, apsivalymo galimybes, vandens apykaitą stovinčio vandens telkinyje ar pan.);

11.6. jeigu pagal 11.2, 11.3, 11.4 arba 11.5 papunkčius konkrečiam priimtuvui apskaičiuota priimtina teršalo koncentracija nuotekose yra mažesnė už 2 lentelėje nurodytą vidutinę metinę DLK, turi būti taikomos (leidime, projekte ar pan. nustatant LK) pagal 11.2, 11.4 arba 11.5 papunkčius apskaičiuotos (konkrečiam priimtuvui priimtinos) koncentracijos. Nustatant reikalavimus nuotekų išleidimui, LK negali būti griežtesnė už 2 lentelėje nustatytą didžiausią išvalymo laipsnį. Taip pat LT negali viršyti pagal 11.2, 11.3 arba 11.5 papunkčius apskaičiuotos priimtinos priimtuvui apkrovos, išskyrus atvejus, kai nuotekų išleidimui nustatyta LK lygi 2 lentelėje nustatytam didžiausiam išvalymo laipsniui.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-335, 2014-04-08, paskelbta TAR 2014-04-10, i. k. 2014-04301

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

12. Planuojamų išleisti nuotekų kiekis (debitas) nėra reglamentuojamas (išskyrus atvejus, kai išleidžiamų nuotekų kiekį riboja priimtuvo hidraulinės galimybės). Leidime nuotekoms išleisti nuotekų kiekis nurodomas toks, kokio pageidauja veiklos vykdytojas, arba visai nenormuojamas (pagal faktą). Bet kokiu atveju nuotekų gali būti išleista tiek, kad nebūtų viršijama LT (tai yra kuo mažesnė teršalų koncentracija, tuo daugiau nuotekų gali būti išleista).

13. Į gamtinę aplinką išleidžiamos nuotekos turi atitikti 1 lentelėje nurodytas sąlygas.

1 lentelė. Bendrieji reikalavimai į gamtinę aplinką išleidžiamoms nuotekoms

Parametras	Matavimo vienetas	Ribinė vertė[3]
Maksimali temperatūra	°C	ne didesnė kaip 30[1]
pH[2]	-	6,5–8,5
Mineralizacija	g/l	ne didesnė kaip 2
Nuotekos negali būti toksiškos [4]		

Pastabos:

[1] Jeigu dėl išleidžiamų nuotekų temperatūros bus pažeidžiami kitų teisės aktų reikalavimai ir/arba nuotekose yra lakiųjų medžiagų, gali būti reikalaujama išleisti žemesnės temperatūros nuotekas.

[2] Turėtų būti stebima ilgesnį laiką pvz., 14 dienų. Momentinės pH vertės 4÷6,4 ir 8,4÷10 leistinos, jei jų trukmė per vieną valandą neviršija 6 min. (10 % laiko).

[3] Vertės, kurių reikia laikytis, jeigu kituose teisės aktuose nenustatyti griežtesni reikalavimai.

[4] *Neteko galios nuo 2014-04-08.*

Pastabos pakeitimai:
Nr. D1-335, 2014-04-08, paskelbta TAR 2014-04-10, i. k. 2014-04301

14. Vandens naudotojai ar abonentai į gamtinę aplinką ar į nuotakyną išleidžiantys nuotekas, kuriose yra pavojingų medžiagų, privalo laikytis šio Reglamento 1 ir/ar 2 prieduose bei kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų šioms medžiagoms išleisti (atitinkamai DLK į aplinką arba DLK į nuotakyną) nepriklausomai nuo išleidžiamų nuotekų kiekio, išskyrus šiame Reglamente numatytas išimtis.
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386
Nr. D1-416, 2010-05-18, Žin., 2010, Nr. 59-2938 (2010-05-22), i. k. 110301MISAK00D1-416

14[1]. Vandens naudotojai ar veiklos vykdytojai, išleidžiantys nuotekas į gamtinę aplinką ar į nuotakyną, privalo nustatyti, kiek ir kokių pavojingų medžiagų, nurodytų Reglamento 1 priede ir/ar 2 priedo A dalyje ir/ar B dalies B1 sąraše, išleidžiama su nuotekomis. Pavojingos medžiagos išleidžiamose nuotekose inventorizuojamos pagal jų naudojimą ir/ar vykdomos veiklos pobūdį. Veiklos vykdytojas, kuris savo veikloje naudoja Reglamento 1 priede ir/ar 2 priedo A dalyje ir/ar B dalies B1 sąraše nurodytas medžiagas, turi nustatyti tokių medžiagų patekimo į nuotekas galimybes ir kiekį skaičiavimo ir/ar matavimo būdu. Į gamtinę aplinką išleidžiamose komunalinėse nuotekose pavojingos medžiagos, nurodytos Reglamento 1 priede ir/ar 2 priedo A dalyje ir/ar B dalies B1 sąraše, inventorizuojamos pagal abonentų, išleidžiančių gamybines nuotekas, pateikiamą informaciją ir/ar abonentų veiklos pobūdį, ir/ar matavimo būdu.
Papildyta punktu:
Nr. D1-416, 2010-05-18, Žin., 2010, Nr. 59-2938 (2010-05-22), i. k. 110301MISAK00D1-416

14[2]. Reglamento 14[1] punkte nustatyta tvarka atliktos inventorizacijos duomenys regiono aplinkos apsaugos departamento (toliau – RAAD), kurio kontroliuojamoje teritorijoje vykdoma veikla, prašymu turi būti pateikiami RAAD per informacinę sistemą „Aplinkos informacijos valdymo integruota kompiuterinė sistema“ (IS „AIVIKS“), įteikiami tiesiogiai arba siunčiami paštu (1 egz. spausdinto teksto ir įrašyti į elektroninę laikmeną), elektroniniu paštu ar kitomis elektroninių ryšių priemonėmis.
Papildyta punktu:
Nr. D1-773, 2012-09-26, Žin., 2012, Nr. 115-5841 (2012-10-04), i. k. 112301MISAK00D1-773
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-72, 2013-01-30, Žin., 2013, Nr. 12-577 (2013-02-01), i. k. 113301MISAK000D1-72

15. Į gamtinę aplinką išleisti nuotekas (nepriklausomai nuo nuotekų kiekio/debito), kuriose prioritetinių medžiagų koncentracija yra lygi arba didesnė už šio Reglamento 2 priedo A dalyje

nurodytą „Ribinė koncentracija į gamtinę aplinką“ vertę ir/ar kuriose yra prioritetinių pavojingų medžiagų (nepriklausomai nuo išleidžiamų prioritetinių pavojingų medžiagų kiekio), leidžiama tik turint leidimą, kuriame nustatyti reikalavimai tokių medžiagų išleidimui. Siekiant geros paviršinių vandens telkinių būklės ir užtikrinant, kad prioritetinių medžiagų koncentracija nuosėdose ir (arba) atitinkamoje biotoje nedidėtų, draudžiama pradėti naują veiklą (arba keisti esamą), dėl kurios su nuotekomis būtų išleidžiamos (į gamtinę aplinką arba nuotakyną) prioritetinės medžiagos. Esamas 2 priedo A dalyje nurodytų prioritetinių medžiagų išleidimas su nuotekomis turi būti mažinamas, o 1 priede nurodytų prioritetinių pavojingų medžiagų išleidimas – palaipsniui nutrauktas iki 2020 metų. Į 1 priedą įtraukiamų naujų prioritetinių pavojingų medžiagų išleidimas turi būti palaipsniui mažinamas ir nutraukiamas per terminą, kuris nustatomas šias medžiagas įtraukiant į 1 priedą.

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

Nr. D1-416, 2010-05-18, Žin., 2010, Nr. 59-2938 (2010-05-22), i. k. 110301MISAK00D1-416

Nr. D1-72, 2013-01-30, Žin., 2013, Nr. 12-577 (2013-02-01), i. k. 113301MISAK000D1-72

16. Leidime nuotekoms išleisti ar nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo sutartyje normatyvai (LT, LK) konkrečios pavojingos medžiagos išleidimui nustatomi (medžiagos išleidimas reglamentuojamas), jeigu 2 priede nurodytos pavojingos medžiagos koncentracija (didžiausia momentinė arba paros mėginio koncentracija) nuotekose didesnė už šio Reglamento 2 priede nustatytą ribinę koncentraciją (atitinkamai išleidimui į gamtinę aplinką arba į nuotakyną). 2 priede nenurodytų pavojingų medžiagų bei pavojingų medžiagų, kurioms nenustatytos ribinės koncentracijos, išleidimas turi būti reglamentuojamas, jeigu jų koncentracija nuotekose viršija taikomo laboratorinės kontrolės metodo aptikimo ribą. Nuotekas išleidžiančio asmens pageidavimu, pavojingos medžiagos normatyvai leidime nuotekoms išleisti gali būti panaikinti (nustatyta tvarka atlikus leidimo sąlygų peržiūrėjimą ir pakeičiant leidimą), jeigu per metus laiko (bet ne mažiau kaip 5 laboratoriniai tyrimai (bent vienas iš jų valstybės laboratorinės kontrolės) iš eilės) išleidžiamose nuotekose nebuvo nustatytas pavojingos medžiagos 2 priede nustatytos ribinės koncentracijos viršijimas arba tokia medžiaga nebuvo aptikta (jeigu pavojinga medžiaga nenurodyta 2 priede arba jai nenustatyta ribinė koncentracija).

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

Nr. D1–879, 2014-11-04, paskelbta TAR 2014-11-04, i. k. 2014-15745

17. Konkrečios pavojingos medžiagos vidutinė metinė koncentracija nuotekose, išleidžiamose į gamtinę aplinką ar į nuotakyną negali viršyti atitinkamai šio Reglamento 1 ir/ar 2 prieduose nurodytų DLK išleidimui į gamtinę aplinką arba į nuotakyną o maksimali momentinė arba vidutinio paros mėginio koncentracija negali viršyti vidutinės metinės DLK daugiau kaip 100 % (2 x DLK), jeigu tai nepažeidžia 8 punkte nustatytų reikalavimų.

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

18. Aplinkos apsaugos agentūra, išduodama leidimus nuotekoms išleisti į gamtinę aplinką, gali laikinai (konkrečiam aplinkos apsaugos priemonių įgyvendinimo laikotarpiui) nustatyti LLT, LLK teršalams, nurodytiems šio Reglamento 2-oje lentelėje ir 2 priedo B dalyje (B1 ir B2). Šio Reglamento 1 priede ir 2 priedo A dalyje nurodytiems teršalams LLT, LLK nustatyti neleidžiama.

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-335, 2014-04-08, paskelbta TAR 2014-04-10, i. k. 2014-04301

Nr. D1–879, 2014-11-04, paskelbta TAR 2014-11-04, i. k. 2014-15745

19. Draudžiama į požeminius vandenis tiesiogiai ar netiesiogiai (pvz., infiltruojant į gruntą) kartu su nuotekomis išleisti prioritetines medžiagas.

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

20. Veiklos vykdytojas, savo veikloje naudojantis chemines medžiagas ir preparatus, kurie su nuotekomis patenka arba gali patekti į nuotakyną arba į gamtinę aplinką, turi vadovautis

konkrečios cheminės medžiagos ar preparato saugos duomenų lapo nuostatomis, jeigu šiame Reglamente arba kituose teisės aktuose medžiagai ar preparatui nenustatyti kitokie reikalavimai. Apie su nuotekomis išleidžiamas (planuojamas išleisti) medžiagas ir preparatus, kurių išleidimas nereglamentuotas teisės aktuose, tačiau kurių saugos duomenų lapuose nurodomas pavojingumas (kenksmingumas) aplinkai ir žmogui, būtina informuoti atitinkamai Aplinkos apsaugos agentūrą arba nuotekų tvarkymo sistemos operatorių (tais atvejais, kai nuotekos išleidžiamos į nuotakyną). Aplinkos apsaugos agentūra arba nuotekų tvarkymo sistemos operatorius nustato sąlygas tokių medžiagų išleidimui.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-335, 2014-04-08, paskelbta TAR 2014-04-10, i. k. 2014-04301
Nr. D1–879, 2014-11-04, paskelbta TAR 2014-11-04, i. k. 2014-15745

21. Leidimo dalis, kurioje nustatytos pavojingų medžiagų, nurodytų šio Reglamento 1 priede ir/ar 2 priedo A dalyje ir/ar B dalies B1 sąraše, ribinės vertės ir sąlygos šioms medžiagoms išleisti su nuotekomis, turi būti peržiūrima ne rečiau kaip kas ketveri metai. Aplinkos apsaugos agentūra turi peržiūrėti, ar laikomasi leidime nustatytų vandenų taršos prioritetinėmis medžiagomis, nurodytomis šio Reglamento 1 priede ir/ar 2 priedo A dalyje, mažinimo priemonių ir jų įgyvendinimo terminų, ir teisės aktų nustatyta tvarka priimti sprendimą dėl leidimo pakeitimo ar galiojimo panaikinimo.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-72, 2013-01-30, Žin., 2013, Nr. 12-577 (2013-02-01), i. k. 113301MISAK000D1-72
Nr. D1–879, 2014-11-04, paskelbta TAR 2014-11-04, i. k. 2014-15745

22. Nuotekos, išleidžiamos į nuotakyną ar į gamtinę aplinką bei jų poveikis gamtinei aplinkai turi būti kontroliuojami teisės aktų nustatyta tvarka (vykdomi nustatytus reikalavimus atitinkantys matavimai).

23. Nuotekų valymo metu susidariusios atliekos (pavyzdžiui, nuotekų dumblas, gaudyklėse susidarę riebalai ir kitos) turi būti perduodamos atliekų tvarkymo įmonėms ir tvarkomos vadovaujantis atliekų prevencijos ir tvarkymo prioritetų eiliškumu, nustatytu atliekų tvarkymą reglamentuojančiuose teisės aktuose, išskyrus atvejus, kai nuotekų dumblas apdorojamas jo susidarymo vietoje kartu su nuotekų valymo metu susidariusiais riebalais ar nuotekų dumblo apdorojimo procesui reikalinga struktūrine medžiaga, gauta iš kitų ūkio subjektų, ir atvejus, kai nuotekų valymo įrenginius eksploatuoja ir susidariusias atliekas tvarko geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-1025, 2014-12-16, paskelbta TAR 2015-01-05, i. k. 2015-00074

IV. BUITINIŲ IR KOMUNALINIŲ NUOTEKŲ TVARKYMAS

24. Kiekvienoje didesnėje kaip 2000 GE aglomeracijoje ne vėliau kaip iki 2009 m. gruodžio 31 d. turi veikti centralizuotoji nuotekų surinkimo sistema, kurios pagalba būtų sudarytos galimybės, teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis, surinkti visas aglomeracijoje susidarančias nuotekas išskyrus 25 punkte nustatytas išimtis.

25. Išimtiniais atvejais, kai centralizuotosios nuotekų surinkimo sistemos įrengimas arba išplėtimas tiek, kad būtų sudarytos sąlygos surinkti visų aglomeracijos teritorijoje esančių objektų nuotekas nėra pateisinamas ekonominiu požiūriu ir nuotekų surinkimo sistemos įrengimo poveikis taršos mažinimo ir prevencijos prasme nereikšmingas, aglomeracijų teritorijoje gali būti taikomos atskirosios arba grupinės buitinių nuotekų tvarkymo sistemos, kurios užtikrintų lygiavertį centralizuotajai nuotekų surinkimo sistemai aplinkos apsaugos lygį (nuotekos kaupiamos ir periodiškai vežamos į aglomeracijos valymo įrenginius, išvalomos iki aglomeracijai nustatytų LK ir išleidžiamos į paviršinius vandens telkinius arba laikantis galiojančių normatyvų infiltruojamos į gruntą).

26. Atskirąsias buitinių nuotekų tvarkymo sistemas su nuotekų valymu ir valytų nuotekų išleidimu į aplinką, laikantis teisės aktais nustatytų reikalavimų, galima planuoti (įrengti):

26.1. pavieniams objektams (objektams, nepatenkantiems į aglomeracijų teritorijas ir esantiems mažesnėse kaip dešimties objektų grupėse (sodyboms, fermoms, įmonėms ir pan.)) ir

objektams, esantiems dešimties objektų ir didesnėse grupėse, kuriose objektai išsidėstę taip, kad įrengiant centralizuotąsias nuotekų surinkimo arba grupines nuotekų tvarkymo sistemas vienam GE reikėtų įrengti daugiau kaip po 15 m gatvių tinklų (neskaičiuojant įvadų) arba vienam butui reikėtų įrengti daugiau kaip po 45 m gatvių tinklų (neskaičiuojant įvadų) ir(arba) vidutinis atstumas tarp įvadų būtų didesnis kaip 45 m;

26.2. kaip laikiną nuotekų tvarkymo sprendimą objektuose, esančiuose aglomeracijų teritorijose, didesnėse kaip dešimties objektų grupėse ar sodininkų bendrijų teritorijose, kai centralizuotosios nuotekų surinkimo arba grupinės nuotekų tvarkymo sistemos negali būti įrengtos, iki planuojama pradėti naudoti minėtus objektus. Šiuo atveju leidimai atskirųjų nuotekų tvarkymo sistemų statybai išduodami su sąlyga, kad, atsiradus galimybei, reikės jungtis prie centralizuotųjų nuotekų surinkimo arba grupinių nuotekų tvarkymo sistemų;

26.3. aglomeracijų ir kitose viešojo vandens tiekimo teritorijose, kai atskirąsias nuotekų tvarkymo sistemas numato įrengti ir eksploatuoti viešasis vandens tiekėjas (aglomeracijų teritorijose, tik kai tenkinamos 25 punkte nustatytos sąlygos).

27. Atskirąsias nuotekų tvarkymo sistemas su reikalavimus atitinkančiais nuotekų kaupimo rezervuarais, laikantis teisės aktais nustatytų reikalavimų, galima planuoti (įrengti):

27.1. 26.1 ir 26.2 punktuose nurodytais atvejais, kai nėra galimybių pagal reikalavimus įrengti nuotekų valymo įrenginių ir išleisti nuotekas į aplinką (nepakanka teritorijos valymo įrenginių įrengimui, nėra tinkamo nuotekų priimtuvo, nėra galimybių užtikrinti reikiamą nuotekų išvalymo laipsnį, neišlaikomi sanitariniai atstumai);

27.2. aglomeracijų ir kitose viešojo vandens tiekimo teritorijose, kai atskirąsias nuotekų tvarkymo sistemas numato įrengti ir eksploatuoti viešasis vandens tiekėjas (aglomeracijų teritorijose, tik kai tenkinamos 25 punkte nustatytos sąlygos).

28. Grupinės nuotekų tvarkymo sistemos turi būti taikomos planuojant didesnes kaip dešimties objektų grupes ne aglomeracijos teritorijoje (išskyrus objektų grupes, kurios atitinka 26.1 punkte nustatytą išimtį). Aglomeracijų teritorijose esančioms/planuojamoms grupėms objektų galima planuoti grupines nuotekų tvarkymo sistemas, kai esamos aglomeracijų centralizuotosios nuotekų surinkimo sistemos nepajėgios priimti papildomų nuotekų arba nuotekų išleidimas į centralizuotąsias nuotekų surinkimo sistemas negalimas dėl kitų priežasčių taip, kaip nurodyta 25 punkte.

29. Į gamtinę aplinką išleidžiamų buitinių ir komunalinių nuotekų užterštumas negali viršyti 2 lentelėje nurodytų DLK. Taip pat išleidžiamos komunalinės/buitinės nuotekos turi atitikti kitus III skyriuje nurodytus bendruosius reikalavimus.

2 lentelė. Į gamtinę aplinką išleidžiamų nuotekų užterštumo normos

Parametrai	**Aglomeracijos (išleidžiamų nuotekų kiekis/taršos šaltinio) dydis**		**Matavimo vienetas**	**Vidutinio paros mėginio[1] DLK (didžiausias išvalymo laipsnis)[9]**	**Momentinė DLK (didžiausias išvalymo laipsnis)[9]**	**Vidutinė metinė DLK (didžiausias išvalymo laipsnis)[9]**	**Minimalus išvalymo efektyvumas, procentais[2]**
Biocheminis deguonies suvartojimas BDS_5/BDS_7[3]	< 5 m^3/d		mg/l O_2	-	35/40	25/29	-
	> 5 m^3/d	<2000 GE	mg/l O_2	-	30/34(15/17)	20/23(10/12)	-
		2000–10000 GE	mg/l O_2	25/29(10/12)	-	nustatoma individualiai[6]	70–90
		> 1 0000 GE	mg/l O_2	15/17 (8/10)	-	nustatoma individualiai[6]	70–90
ChDS	daugiau kaip 2000 GE		mg/l O_2	125	-	-	75
Bendras fosforas	> 5 m^3/d	< 1 0000 GE	mgP/l	-	-	2[7]	80
		10000–100000 GE	mgP/l	-	-	2 (1)	
		>1 00000 GE	mgP/l	-	-	1 (0,5)	

Bendras azotas [4,5]	> 5 m^3/d	< 1 0000 GE	mgN/l	-	-	20 [8]	70–80
		10000–100000 GE	mgN/l	-	-	15 (10)	
		> 1 00000 GE	mgN/1	-	-	10 (10)	

Lentelės pakeitimai:
Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

Pastabos:

[1] Teršalo koncentracija vidutiniame paros (proporcingame srautui arba laikui) mėginyje.

[2] Nuotekų valymo efektyvumas = ((atitekančių teršalų kiekis – išleidžiamų teršalų kiekis) / atitekančių teršalų kiekis) * 100.

Minimalaus išvalymo efektyvumo reikalavimai netaikomi skaičiuojant mokesčius už taršą t.y. LT per ataskaitinį laikotarpį ir vidutinė metinė LK negali būti viršijama nepriklausomai nuo to, ar buvo pasiektas minimalus išvalymo efektyvumas, tačiau vidutinio paros mėginio arba momentinės LK viršijimas nelaikomas pažeidimu, jeigu viršijimo metu išlaikomas minimalus išvalymo efektyvumas.

[3] Į leidimą, projektavimo sąlygas ar pan. turi būti įrašomas normatyvas pagal BDS_7. Perskaičiuojant BDS_5 į BDS_7, taikoma formulė: $BDS_7 = 1{,}15 \times BDS_5$.

[4] Bendras azotas – tai Kjeldalio azotas (organinis ir amoniakinis azotas), prie kurio pridedamas nitritų ir nitratų azotas.

[5] Bendrąjį azotą taip pat galima kontroliuoti pagal dienos vidurkį. Šiuo atveju dienos vidurkis negali būti didesnis kaip 20 mg/l, kai nuotekų temperatūra yra 12 °C arba aukštesnė (taikoma tik vertinant valymo įrenginių atitiktį ES reikalavimams (teikiant ataskaitas ES).

[6] Vidutinė metinė koncentracija nustatoma pagal objekto faktines galimybes, bet negali būti didesnė už vidutinio paros mėginio DLK.

[7] Taikoma komunalinėms/buitinėms ir gamybinėms nuotekoms ir tik tuo atveju, kai pagal 11 punkto nuostatas turi būti atliekamas poveikio priimtuvui vertinimas. Kai apskaičiuota leistina nuotekų užterštumo bendruoju fosforu vidutinė metinė koncentracija, kuriai esant nebūtų viršijamas leistinas poveikis paviršiniam vandens telkiniui, yra mažesnė kaip 2 mg/l (jeigu apskaičiuota koncentracija nuo 2 iki 10 mg/l, – LK nustatoma pagal skaičiavimo rezultatus, jeigu apskaičiuota koncentracija didesnė už 10 mg/l, – LK nenustatoma (bendras P nenormuojamas), o jeigu mažesnė arba lygi 2 mg/l, – LK nustatoma lygi 2 mg/l).

[8] Taikoma komunalinėms/buitinėms ir gamybinėms nuotekoms ir tik tuo atveju, kai pagal 11 punkto nuostatas turi būti atliekamas poveikio priimtuvui vertinimas. Kai apskaičiuota leistina nuotekų užterštumo bendruoju azotu vidutinė metinė koncentracija, kuriai esant nebūtų viršijamas leistinas poveikis paviršiniam vandens telkiniui, yra mažesnė kaip 20 mg/l (jeigu apskaičiuota koncentracija nuo 20 iki 40 mg/l, – LK nustatoma pagal skaičiavimo rezultatus, jeigu apskaičiuota koncentracija didesnė už 40 mg/l, – LK nenustatoma (bendras N nenormuojamas), o jeigu mažesnė arba lygi 20 mg/l, – LK nustatoma lygi 20 mg/l).

[9] Mažiausia galima LK vertė, t. y. LK buitinių/komunalinių ir gamybinių nuotekų išleidimui negali būti griežtesnė už skliausteliuose nurodytą vertę.

Pastabos pakeitimai:
Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386
Nr. D1-335, 2014-04-08, paskelbta TAR 2014-04-10, i. k. 2014-04301

30. Aglomeracijose, didesnėse kaip 2000 GE, nuo 2009 m. gruodžio 31 d. turi būti užtikrintas 29 punkte nustatytus reikalavimus atitinkantis nuotekų valymas. Išimtiniais atvejais esamoms aglomeracijoms, kai nėra techninių galimybių užtikrinti 29 punkte nustatytų reikalavimų ir aglomeracijos nuotekų tvarkymo sistemą eksploatuojantis asmuo pateikia taršos mažinimo

planą, leidimuose gali būti nustatomi faktines galimybes atitinkantys LLK ir LLT normatyvai, kurie taikomi ne ilgiau nei plane numatytas priemonių įgyvendinimo laikotarpis. Faktines galimybes atitinkantys LLK ir LLT normatyvai taip pat gali būti nustatomi nuotekų valymo įrenginių paleidimo – derinimo arba remonto darbų atlikimo laikotarpiui.

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

Nr. D1-830, 2009-12-29, Žin., 2009, Nr. 159-7267 (2009-12-31), i. k. 109301MISAK00D1-830

V. NUOTEKŲ IŠLEIDIMAS Į NUOTAKYNĄ

31. Į nuotakyną draudžiama išleisti/šalinti:

31.1. daiktus ir/arba medžiagas, galinčias užkimšti arba sugadinti nuotakyno ar nuotekų valymo įrenginių elementus, sutrikdyti jų veiką;

31.2. medžiagas, galinčias sukelti gaisrą ar sprogimą;

31.3. medžiagas, galinčias pakenkti nuotekų valymo įrenginius aptarnaujančių darbuotojų sveikatai;

31.4. medžiagas, galinčias trikdyti normalų nuotekų valymo įrenginių darbą ar dumblo apdorojimą;

31.5. atliekas, išskyrus atvejus, kai organinių atliekų smulkinimą ir išleidimą į nuotakyną (organinių atliekų smulkintuvų įrengimą ir pajungimą į nuotakyną) leidžia nuotakyno operatorius (tokios galimybės numatytos nuotekų tvarkymo sutartyje).

32. Išleidžiant gamybines nuotekas į komunalinių nuotekų nuotakyną, negali būti viršijamos 3 lentelėje nurodytos ribinės vertės bei turi būti laikomasi 14, 15, 16, 17, 20 ir 22 punktuose išdėstytų nuostatų.

3 lentelė. Bendrieji reikalavimai gamybinėms nuotekoms, išleidžiamoms į nuotakyną

Parametras	**Matavimo vienetas**	**Ribinė vertė**
Maksimali temperatūra	**°C**	45[1]
pH[2]	-	6,5 -9,5[2]
ChDS/BDS_7 santykis[3]	-	<3
BDS_7	mg/l	800[4]

Pastabos:

[1] Jeigu nuotekose yra lakiųjų medžiagų, gali būti reikalaujama išleisti žemesnės temperatūros nuotekas.

[2] Turėtų būti stebima ilgesnį laiką, pvz., 14 dienų. Kraštutinės momentinių verčių ribos pH 4 ir pH 10 leistinos, jeigu šios pH vertės trunka ne ilgiau kaip 6 min. (10 % valandos).

[3] Jei ChDS/BDS_7 santykis yra $\geq$ 3, veiklos vykdytojas privalo įvertinti, ar išleidžiamos į nuotakyną nuotekos nėra toksiškos. Jeigu nustatoma, kad santykis yra didelis dėl mažo lengvai skaidomų organinių medžiagų kiekio (iki 150 mg/l pagal BDS_7), o ne dėl toksinių/kenksmingų medžiagų, ribojančių biologinius procesus, šio parametro viršijimas leidžiamas.

[4] Koncentracija vidutiniame paros mėginyje.

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

33. Asmenys (veiklos vykdytojai), ketinantys išleisti arba išleidžiantys gamybines nuotekas į kitų asmenų valdomą nuotakyną, privalo informuoti nuotakyną eksploatuojantį asmenį, kiek ir kokių (nurodyti koncentraciją ir kiekį) prioritetinių pavojingų ir/ar pavojingų medžiagų su nuotekomis bus išleidžiama. Jei su nuotekomis išleidžiamų pavojingų medžiagų koncentracija yra lygi arba didesnė už šio Reglamento 2 priedo A ir B1 dalyse nurodytą „Ribinė koncentracija į nuotekų surinkimo sistemą“ vertę ir/ar kuriose yra 1 priede nurodytų prioritetinių pavojingų medžiagų, veiklos vykdytojai privalo užtikrinti šių medžiagų kontrolę ir apskaitą bei nustatyta tvarka teikti informaciją nuotakyno valdytojui. Nuotakyno valdytojas informaciją apie abonentų

su gamybinėmis nuotekomis išleidžiamas pavojingas medžiagas (pagal abonentų pateiktus duomenis), nurodytas Reglamento 1 priede ir/ar 2 priedo A dalyje ir/ar B dalies B1 sąraše, privalo pateikti atitinkamam RAAD.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386
Nr. D1-416, 2010-05-18, Žin., 2010, Nr. 59-2938 (2010-05-22), i. k. 110301MISAK00D1-416

33[1]. Į kitų asmenų valdomą nuotakyną išleidžiant gamybines nuotekas, kuriose prioritetinių medžiagų koncentracija yra lygi arba didesnė už šio Reglamento 2 priedo A dalyje nurodytą „Ribinė koncentracija į nuotekų surinkimo sistemą“ vertę ir (ar) kuriose yra prioritetinių pavojingų medžiagų (nepriklausomai nuo išleidžiamų prioritetinių pavojingų medžiagų kiekio), turi būti planuojamos ir įgyvendinamos priemonės, skirtos mažinti prioritetinių medžiagų ir (ar) palaipsniui nutraukti (iki Reglamento 15 punkte nurodytų terminų) prioritetinių pavojingų medžiagų išleidimą su nuotekomis. Veiklos vykdytojas informaciją apie suplanuotas priemones ir jų įgyvendinimo terminus privalo pateikti nuotakyno valdytojui, atitinkamam RAAD ir Aplinkos apsaugos agentūrai.

Papildyta punktu:
Nr. D1-72, 2013-01-30, Žin., 2013, Nr. 12-577 (2013-02-01), i. k. 113301MISAK000D1-72
Punkto pakeitimai:
Nr. D1-335, 2014-04-08, paskelbta TAR 2014-04-10, i. k. 2014-04301

34. Nuotakyno valdytojas turi teisę:

34.1. nustatyti griežtesnius reikalavimus nuotekų išleidimui į komunalinių nuotekų nuotakyną už šiame Reglamente nustatytus (išskyrus reikalavimus, nustatytus 3 lentelėje ir 2 priedo B2 dalyje) tuo atveju: kai matavimai (skaičiavimai) rodo, kad priimant į nuotakyną šiame Reglamente nustatytus reikalavimus atitinkančias abonento nuotekas, nepavyksta pasiekti leidime nustatytų reikalavimų nuotekų išleidimui į gamtinę aplinką; kai vieno ar kelių abonentų išleidžiamų medžiagų/teršalų sąveikoje gali susidaryti pavojingi/kenksmingi junginiai, kurių patekimas į nuotekų tvarkymo sistemą yra draudžiamas; kai dėl tam tikrų medžiagų išleidimo nuotekų valymo metu susidarantis dumblas būtų užterštas tiek, kad tai trukdytų jį panaudoti arba utilizuoti konkrečioje vietoje taikomais metodais;

34.2. leisti nesilaikyti 3 lentelėje pateiktų reikalavimų ir 2 priedo B dalyje nurodytoms medžiagoms nustatytų DLK į nuotekų surinkimo sistemą, jeigu yra laikomasi nustatytų reikalavimų nuotekų išleidimui į gamtinę aplinką.

VI. GAMYBINIŲ NUOTEKŲ IŠLEIDIMAS Į GAMTINĘ APLINKĄ

35. Išleidžiamoms į gamtinę aplinką gamybinėms nuotekoms taikomi III skyriuje nustatyti bendrieji reikalavimai. Taip pat išleidžiamos gamybinės nuotekos priklausomai nuo nuotekų šaltinio dydžio pagal GE turi atitikti 2 lentelėje nurodytus reikalavimus (DLK) nuotekų užterštumui.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-335, 2014-04-08, paskelbta TAR 2014-04-10, i. k. 2014-04301

36. Išleidžiant į gamtinę aplinką gamybines nuotekas, užterštas prioritetinėmis pavojingomis medžiagomis, nurodytomis šio Reglamento 1 priede, ir/ar prioritetinėmis medžiagomis, nurodytomis šio Reglamento 2 priedo A dalyje, kai prioritetinių medžiagų koncentracija yra lygi arba didesnė už šio Reglamento 2 priedo A dalyje nurodytą „Ribinė koncentracija į gamtinę aplinką“ vertę, turi būti rengiamos ir įgyvendinamos vandenų taršos šiomis medžiagomis mažinimo programos.

Punkto pakeitimai:
Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386
Nr. D1-72, 2013-01-30, Žin., 2013, Nr. 12-577 (2013-02-01), i. k. 113301MISAK000D1-72

37. Vandenų taršos prioritetinėmis medžiagomis mažinimo programoje turi būti:

37.1. ūkinėje veikloje naudojamų ir/arba gamybos procese susidarančių prioritetinių medžiagų sąrašas ir kiekis bei masių balansas;

37.2. prioritetinių medžiagų išleidimo su nuotekomis kontrolės priemonės ir programa;

37.3. numatytos priemonės vandenų taršai prioritetinėmis medžiagomis mažinti leidimo galiojimo laikotarpiu. Esant vandenų taršai prioritetinėmis pavojingomis medžiagomis turi būti numatytos priemonės palaipsniam šių medžiagų nutraukimui ar pakeitimui mažiau pavojingomis medžiagomis ir nustatyti konkretūs priemonių įgyvendinimo terminai, užtikrinantys, kad prioritetinių pavojingų medžiagų išleidimas bus nutrauktas iki 15 punkte nurodytų terminų.

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-739, 2014-09-15, paskelbta TAR 2014-09-17, i. k. 2014-12419

38. Veiklos vykdytojas, išleidžiantis gamybines nuotekas į gamtinę aplinką, teisės aktų nustatyta tvarka turi vykdyti teršalų bei kitų parametrų, kurių išleidimas reglamentuotas leidime, matavimus. Taip pat priklausomai nuo taršos šaltinių tipų (pramonės šakų) turi būti vykdoma 4 priede pateiktų parametrų kontrolė. Kontroliuotini parametrai gali būti koreguojami priklausomai nuo naudojamų gamybos technologijų, žaliavų, įmonės dydžio, priimtuvo jautrumo.

Punkto pakeitimai:

Nr. D1-416, 2010-05-18, Žin., 2010, Nr. 59-2938 (2010-05-22), i. k. 110301MISAK00D1-416

VII. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

39. Valstybinė išleidžiamų į gamtinę aplinką nuotekų, kuriose yra prioritetinių pavojingų ir/ar 2 priedo A dalyje nurodytų pavojingų medžiagų, kontrolė turi būti atliekama ne rečiau kaip vieną kartą per metus.

40. Į komunalinių nuotekų nuotakyną arba į gamtinę aplinką išleidžiamų nuotekų mėginiai turi būti imami pagal LST EN ISO 5667-1:2007 „Vandens kokybė. Mėginių ėmimas. 1 dalis. Mėginių ėmimo programų ir būdų sudarymo vadovas“ (ISO 5667-1:2006) ir LST EN ISO 5667-3:2006 „Vandens kokybė. Mėginių ėmimas. 3 dalis. Nurodymai, kaip konservuoti ir tvarkyti vandens mėginius“ (ISO 5667-3:2003) reikalavimus.

VIII. ATSAKOMYBĖ

41. Asmenys už šio Reglamento pažeidimus atsako pagal Lietuvos Respublikos įstatymus.

_____

Nuotekų tvarkymo reglamento
1 priedas

PRIORITETINIŲ PAVOJINGŲ MEDŽIAGŲ DIDŽIAUSIA LEIDŽIAMA KONCENTRACIJA (DLK) NUOTEKOSE IR APLINKOS KOKYBĖS STANDARTAI (AKS)

Matavimo vienetai: 4-5 ir 7-10 skilčių - µg/l,
6 skilties - µg/kg drėgno svorio

Medžiagos Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS Nr.[1]	DLK[0] į nuotekų surinkimo sistemą	DLK[0] į gamtinę aplinką	AKS Biotoje[12]	MV-AKS[2]		DLK-AKS[3]	
						vidaus paviršiniuose vandenyse[4]	kituose paviršiniuose vandenyse	vidaus paviršiniuose vandenyse[4]	kituose paviršiniuose vandenyse
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
1	Gyvsidabris ir jo junginiai	CAS 7439-97-6	10	2	20	-	-	0,07	0,07
2	Kadmis ir jo junginiai[5]	CAS 7440-43-9	100	40	-	≤ 0,08 (1 klasė) 0,08 (2 klasė) 0,09 (3 klasė) 0,15 (4 klasė) 0,25 (5 klasė)	0,2	≤ 0,45 (1 klasė) 0,45 (2 klasė) 0,6 (3 klasė) 0,9 (4 klasė) 1,5 (5 klasė)	≤ 0,45 (1 klasė) 0,45 (2 klasė) 0,6 (3 klasė) 0,9 (4 klasė) 1,5 (5 klasė)
3	Heksachlorcikloheksanas (HCH)	CAS 608-73-1	40	2	-	0,02	0,002	0,04	0,02
4	Heksachlorbenzenas (HCB)	CAS 118-74-1	12	0,6	10	-	-	0,05	0,05
5	Heksachlorbutadienas (HCBD)	CAS 87-68-3	40	2	55	-	-	0,6	0,6
6	Brominti difenileteriai[6]	CAS 32534-81-9	-	-	0,0085	-	-	0,14	0,014
7	Tributilalavo junginiai (Tributilalavo katijonas)	(CAS 36643-28-4)	0,4	0,02	-	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
8	Poliaromatiniai angliavandeniliai (PAH)[7,8]								
	Benzo(a)pirenas	CAS 50-32-8	20	1	5	$1,7 \times 10^{-4}$	$1,7 \times 10^{-4}$	0,27	0,027
	Benzo(b)fluoroantenas	CAS 205-99-2	16	0,8	(žr.[8] išnašą)	(žr.[8] išnašą)	(žr.[8] išnašą)	0,017	0,017
	Benzo (k) fluorantenas	CAS 207-08-9	16	0,8	(žr.[8] išnašą)	(žr.[8] išnašą)	(žr.[8] išnašą)	0,017	0,017
	Benzo(g, h, i) perilenas	CAS 191-24-2	12	0,6	(žr.[8] išnašą)	(žr.[8] išnašą)	(žr.[8] išnašą)	$8,2 \times 10^{-3}$	$8,2 \times 10^{-4}$
	Indeno(1,2,3-cd) pirenas	CAS 193-39-5	16	0,8	(žr.[8] išnašą)	(žr.[8] išnašą)	(žr.[8] išnašą)	netaikoma	netaikoma
9	Nonilfenoliai[9] (4-nonilfenolis)	CAS 84852-15-3	400	20	-	0,3	0,3	2,0	2,0
10	Antracenas	CAS 120-12-7	4	0,2		0,1	0,1	0,1	0,1
11	C10-13-chloralkanai[14]	CAS 85535-84-8	40	2	-	0,4	0,4	1,4	1,4
12	Endosulfanas	CAS 115-29-7	-	-	-	0,005	0,0005	0,01	0,004
13	Pentachlorbenzenas	CAS 608-93-5	12	0,6	-	0,007	0,0007	netaikoma	netaikoma

Medžiagos ES mastu nustatytos kaip prioritetinės pavojingos medžiagos 2013 m., kurių išleidimas su nuotekomis turi būti nutrauktas iki 2033 m.									
14	Di(2-etilheksil)ftalatas (DEHP)	CAS 117-81-7	40	2	-	1,3	1,3	netaikoma	netaikoma
15	Trifluralinas	CAS 1582-09-8	40	2	-	0,03	0,03	netaikoma	netaikoma
16	Dikofolis	CAS 115-32-2	-	-	33	$1{,}3 \times 10^{-3}$	$3{,}2 \times 10^{-5}$	netaikoma[15]	netaikoma[15]
Medžiagos Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS Nr.[1]	DLK[0] į nuotekų surinkimo sistemą	DLK[0] į gamtinę aplinką	AKS Biotoje[12]	MV-AKS[2]		DLK-AKS[3]	
						vidaus paviršiniuose vandenyse[4]	kituose paviršiniuose vandenyse	vidaus paviršiniuose vandenyse[4]	kituose paviršiniuose vandenyse
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
17	Perfluoroktansulfonrūgštis ir jos dariniai (PFOS)	CAS 1763-23-1	-	-	9,1	$6{,}5 \times 10^{-4}$	$1{,}3 \times 10^{-4}$	36	7,2
18	Chinoksifenas	CAS 124495–18–7	-	-	-	0,15	0,015	2,7	0,54
19	Dioksinai ir dioksinų tipo junginiai[10]	(žr.[10] išnašą)	-	-	Suma: PCDD +PCDF + PCB-DL $0{,}0065\ \mu g.kg^{-1}$ TEQ[13]	-	-	netaikoma	netaikoma
20	Heksabromciklododekanai (HBCDD)[11]	(žr.[11] išnašą)	-	-	167	0,0016	0,0008	0,5	0,05
21	Heptachloras ir heptachloro epoksidas	CAS 76-44-8/1024-57-3	-	-	$6{,}7 \times 10^{-3}$	2×10^{-7}	1×10^{-8}	3×10^{-4}	3×10^{-5}

Pastabos:

[0] Šis parametras yra DLK, išreikštas kaip metinė vidutinė vertė.

[1] CAS – Cheminių medžiagų santrumpų tarnybos registracijos numeris.

[2] Šis parametras yra AKS, išreikštas kaip metinė vidutinė vertė (MV-AKS). Jei nenurodyta kitaip, jis taikomas visų izomerų bendrai koncentracijai.

[3] Šis parametras yra aplinkos kokybės standartas, išreikštas kaip didžiausia leidžiama koncentracija (DLK–AKS). Jeigu prie DLK–AKS yra pažymėta „netaikoma“, MV–AKS vertės yra laikomos apsaugančiomis nuo didžiausio trumpalaikės taršos padidėjimo vykstant nuolatiniam išleidimui, nes jos yra daug mažesnės nei vertės, nustatytos remiantis ūmaus toksiškumo duomenimis.

[4] Vidaus paviršiniai vandenys apima upes bei ežerus ir susijusius dirbtinius arba labai pakeistus vandens telkinius.

[5] Kadmio ir jo junginių AKS vertės priklauso nuo vandens kietumo, kaip apibrėžta penkiose klasių kategorijose (1 klasė: < 40 mg CaCO3/l, 2 klasė: nuo 40 iki < 50 mg CaCO3/l, 3 klasė: nuo 50 iki < 100 mg CaCO3/l, 4 klasė: nuo 100 iki < 200 mg CaCO3/l ir 5 klasė: ≥ 200 mg CaCO3/l).

[6] Ši medžiagų grupė apima daug atskirų junginių. Kaip prioritetinė pavojinga medžiaga nustatyti tik tetrabromdifenileteris, pentabromdifenileteris, heksabromdifenileteris ir heptabromdifenileteris (CAS Numeris: atitinkamai 40088–47–9, 32534–81–9, 36483–60–0, 68928–80–3). Prioritetinių medžiagų grupės, kurią sudaro brominti difenileteriai, išvardyti Sprendime Nr. 2455/2001/EB, atveju AKS reiškia gimininguų medžiagų Nr. 28, 47, 99, 100, 153 ir 154 koncentracijų sumą.

[7] Įskaitant benzo(a)pireną (CAS Nr. 50–32–8, ES Nr. 200–028–5), benzo(b)fluoranteną (CAS Nr. 205–99–2, ES Nr. 205–911–9), benzo(g,h,i)perileną (CAS Nr. 191–24–2, ES Nr. 205–883–8), benz(k)fluoranteną (CAS Nr. 207–08–9, ES Nr. 205–916–6), indeno(1,2,3-cd)pireną (CAS Nr. 193–39–5, ES Nr. 205–893–2) ir išskyrus antraceną, fluoranteną ir naftaleną, kurie išvardyti atskirai.

[8] Poliaromatinių angliavandenilių prioritetinių medžiagų grupės (PAH) atveju biotos AKS ir atitinkami vandens MV-AKS nurodo benzo(a)pireno, kurio toksiškumu jie grindžiami, koncentraciją. Benzo(a)pirenas gali būti laikomas kitų PAH žymekliu, taigi, reikia stebėti tik benzo(a)pireną lyginant su kitais biotos AKS ar atitinkamais vandens MV–AKS.

[9] Nonilfenolis (CAS Nr. 25154–52–3, ES Nr. 246–672–0), įskaitant izomerus 4-nonilfenolį (CAS Nr. 104–40–5, ES Nr. 203–199–4) ir 4-nonilfenolį (šakotąjį) (CAS Nr. 84852–15–3, ES Nr. 284–325–5).

[10] Kaip prioretetinė pavojinga medžiaga nustatyti šie junginiai: 7 polichlorinti dibenzo-p-dioksinai (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (CAS Nr. 1746–01–6), 1,2,3,7,8-P5CDD (CAS Nr. 40321–76–4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS Nr. 39227–28–6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS Nr. 57653–85–7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS Nr. 19408–74–3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS Nr. 35822–46–9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS Nr. 3268–87–9), 10 polichlorinti dibenzofuranai (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (CAS Nr. 51207–31–9), 1,2,3,7,8-P5CDF (CAS Nr. 57117–41–6), 2,3,4,7,8-P5CDF (CAS Nr. 57117–31–4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS Nr. 70648–26–9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS Nr. 57117–44–9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS Nr. 72918–21–9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS Nr. 60851–34–5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS Nr. 67562–39–4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (CAS Nr. 55673–89–7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS Nr. 39001–02–0); 12 dioksinų tipo polichlorinti bifenilai (PCB-DL): 3,3’,4,4’-T4CB (PCB 77, CAS Nr. 32598–13–3), 3,3’,4’,5-T4CB (PCB 81, CAS Nr. 70362–50–4), 2,3,3’,4,4’-P5CB (PCB 105, CAS Nr. 32598–14–4), 2,3,4,4’,5-P5CB (PCB 114, CAS Nr. 74472–37–0), 2,3’,4,4’,5-P5CB (PCB 118, CAS Nr. 31508–00–6), 2,3’,4,4’,5’-P5CB (PCB 123, CAS Nr. 65510–44–3), 3,3’,4,4’,5-P5CB (PCB 126, CAS Nr. 57465–28–8), 2,3,3’,4,4’,5-H6CB (PCB 156, CAS Nr. 38380–08–4), 2,3,3’,4,4’,5’-H6CB (PCB 157, CAS Nr. 69782–90–7), 2,3’,4,4’,5,5’-H6CB (PCB 167, CAS Nr. 52663–72–6), 3,3’,4,4’,5,5’-H6CB (PCB 169, CAS Nr. 32774–16–6), 2,3,3’,4,4’,5,5’-H7CB (PCB 189, CAS Nr. 39635–31–9).

[11] Kaip prioretetinė pavojinga medžiaga nustatyti: 1,3,5,7,9,11-heksabromciklododekanas (CAS Nr. 25637–99–4), 1,2,5,6,9,10- heksabromciklododekanas (CAS Nr. 3194–55–6), α-heksabromciklododekanas (CAS Nr. 34237–50–6), β-heksabromciklododekanas (CAS Nr. 134237–51–7) ir γ- heksabromciklododekanas (CAS Nr. 134237–52–8).

[12] Jei nėra nurodyta kitaip, biotos AKS yra susiję su žuvimis. Vietoj to gali būti stebimas alternatyvus biotos taksonas arba kita terpė, jei taikomu AKS suteikiamas lygiavertis apsaugos lygis. PAH atveju, biotos AKS yra susiję su vėžiagyviais ir moliuskais. Cheminės būklės įvertinimo tikslais nėra tinkama vykdyti žuvyse aptinkamų PAH stebėseną. Dioksinų ir dioksinų tipo junginių atveju biotos AKS yra susiję su žuvimis, vėžiagyviais ir moliuskais; pagal 2011 m. gruodžio 2 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 1259/2011, kuriuo dėl didžiausios leidžiamosios dioksinų ir dioksinų tipo PCB koncentracijos maisto produktuose iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1881/2006, priedo 5.3 skirsnį (OL L 320, 2011 12 3, p. 18).

[13] PCDD: polichlorinti dibenzo-p-dioksinai; PCDF: polichlorinti dibenzofuranai; PCB-DL: dioksinų tipo polichlorinti bifenilai; TEQ: toksiškumo ekvivalentai, nustatyti pagal Pasaulio sveikatos organizacijos 2005 m. toksinio ekvivalentiškumo koeficientus.

[14] Šiai medžiagų grupei orientacinių parametrų nenumatyta. Orientaciniai parametrai turi būti nustatomi naudojant analizės metodą.

[15] Trūksta informacijos šių medžiagų DLK–AKS nustatyti.

Priedo pakeitimai:

Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386
Nr. D1-416, 2010-05-18, Žin., 2010, Nr. 59-2938 (2010-05-22), i. k. 110301MISAK00D1-416
Nr. D1-261, 2011-03-30, Žin., 2011, Nr. 39-1888 (2011-04-02), i. k. 111301MISAK00D1-261
Nr. D1-739, 2014-09-15, paskelbta TAR 2014-09-17, i. k. 2014-12419

Nuotekų tvarkymo reglamento
2 priedas

PAVOJINGŲ MEDŽIAGŲ DIDŽIAUSIA LEIDŽIAMA KONCENTRACIJA (DLK)

A DALIS. PRIORITETINIŲ MEDŽIAGŲ IR KAI KURIŲ KITŲ TERŠALŲ DIDŽIAUSIA LEIDŽIAMA KONCENTRACIJA (DLK) NUOTEKOSE IR APLINKOS KOKYBĖS STANDARTAI (AKS)

Šio priedo A dalyje pateikiamas sąrašas prioritetinių medžiagų (išskyrus prioritetines pavojingas medžiagas, pateiktas Reglamento 1 priede) ir kai kurių kitų teršalų.

Matavimo vienetai: 4-5 ir 7-12 skilčių - µg/l,
6 skilties - µg/kg drėgno svorio

Medžiagos Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS Nr.[1]	DLK[0] į nuotekų surinkimo sistemą	DLK[0] į gamtinę aplinką	AKS Biotoje[9]	MV-AKS[3]		DLK-AKS[4]		Ribinė koncentracija[2] į nuotekų surinkimo sistemą	Ribinė koncentracija[2] į gamtinę aplinką
						vidaus paviršiniuose vandenyse[5]	kituose paviršiniuose vandenyse	vidaus paviršiniuose vandenyse[5]	kituose paviršiniuose vandenyse		
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
1	Alachloras[8]	CAS 15972-60-8	-	-	-	0,3	0,3	0,7	0,7	-	-
2	Atrazinas[8]	CAS 1912-24-9	-	-	-	0,6	0,6	2,0	2,0	-	-
3	Benzenas	CAS 71-43-2	800	40	-	10	8	50	50	160	8
4	Anglies tetrachloridas[6] (tetrachlormetanas)	CAS 56-23-5	1500	240	-	12	12	netaikoma	netaikoma	300	48
5	Chlorfenvinfosas[8]	CAS 470-90-6	-	-	-	0,1	0,1	0,3	0,3	-	-
6	Chlorpyrifosas[8] (etilo chlorpirifosas)	CAS 2921-88-2	-	-	-	0,03	0,03	0,1	0,1	-	-
7	Ciklodieno pesticidai[8]: Aldrinas[6] Dieldrinas[6] Endrinas[6] Izodrinas[6]	 CAS 309-00-2 CAS 60-57-1 CAS 72-20-8 CAS 465-73-6	-	-	-	$\Sigma = 0{,}01$	$\Sigma = 0{,}005$	netaikoma	netaikoma	-	-
8	Visas DDT[6, 7]	-	-	-	-	0,025	0,025	netaikoma	netaikoma	-	-
	Para-para-DDT[6]	CAS 50-29-3	-	-	-	0,01	0,01	netaikoma	netaikoma	-	-
9	1,2-dichloretanas (EDC)	CAS 107-06-2	200	200	-	10	10	netaikoma	netaikoma	40	40
10	Metilenchloridas (Dichlormetanas)	CAS 75-09-2	4000	200	-	20	20	netaikoma	netaikoma	800	40
11	Diuronas[8]	CAS 330-54-1	-	-	-	0,2	0,2	1,8	1,8	-	-
12	Fluorantenas	CAS 206-44-0	120	6	30	0,0063	0,0063	0,12	0,12	24	1,2
13	Izoproturonas[8]	CAS 34123-59-6	-	-	-	0,3	0,3	1,0	1,0	-	-

Medžiagos Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS Nr.[1]	DLK[0] į nuotekų surinkimo sistemą	DLK[0] į gamtinę aplinką	AKS Biotoje[9]	MV-AKS[3]		DLK-AKS[4]		Ribinė koncentracija[2] į nuotekų surinkimo sistemą	Ribinė koncentracija[2] į gamtinę aplinką
						vidaus paviršiniuose vandenyse[5]	kituose paviršiniuose vandenyse	vidaus paviršiniuose vandenyse[5]	kituose paviršiniuose vandenyse		
14	Švinas ir jo junginiai	CAS 7439-92-1	500	100	-	1,2[10]	1,3	14	14	100	20
15	Naftalenas	CAS 91-20-3	400	20	-	2	2	130	130	80	4
16	Nikelis ir jo junginiai	CAS 7440-02-0	500	200	-	4[10]	8,6	34	34	100	40
17	Oktilfenolis[11] ((4-(1,1´,3,3´-tetrametilbutil)-fenolis))	CAS 140-66-9	400	20	-	0,1	0,01	netaikoma	netaikoma	80	4
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
18	Pentachlorfenolis (PCP)	CAS 87-86-5	800	40	-	0,4	0,4	1	1	160	8
19	Simazinas[8]	CAS 122-34-9	-	-	-	1	1	4	4	-	-
20	Tetrachloretilenas[6]	CAS 127-18-4	-	200	-	10	10	netaikoma	netaikoma	-	40
21	Trichloretilenas[6]	CAS 79-01-6	-	200	-	10	10	netaikoma	netaikoma	-	40
22	Trichlorbenzenai	CAS 12002-48-1	100	8	-	0,4	0,4	netaikoma	netaikoma	20	1,6
23	Trichlormetanas (chloroformas)	CAS 67-66-3	1000	200	-	2,5	2,5	netaikoma	netaikoma	200	40
24	Aklonifenas	CAS 74070-46-5	-	-	-	0,12	0,012	0,12	0,012	-	-
25	Bifenoksas	CAS 42576-02-3	-	-	-	0,012	0,0012	0,04	0,004	-	-
26	Cibutrinas	CAS 28159-98-0	-	-	-	0,0025	0,0025	0,016	0,016	-	-
27	Cipermetrinas[12]	CAS 52315-07-8	-	-	-	8×10^{-5}	8×10^{-6}	6×10^{-4}	6×10^{-5}	-	-
28	Dichlorvosas	CAS 62-73-7	-	-	-	6×10^{-4}	6×10^{-5}	7×10^{-4}	7×10^{-5}	-	-
29	Terbutrinas	CAS 886-50-0	-	-	-	0,065	0,0065	0,34	0,034	-	-

Pastabos:

[0] Šis parametras yra DLK, išreikštas kaip metinė vidutinė vertė.

[1] CAS – Cheminių medžiagų santrumpų tarnybos registracijos numeris.

[2] Ribinė koncentracija – ribinė didžiausia apskaičiuota, išmatuota arba planuojama medžiagos koncentracija, iki kurios šios medžiagos normuoti/kontroliuoti dar nereikia.

[3] Šis parametras yra AKS, išreikštas kaip metinė vidutinė vertė (MV-AKS). Jei nenurodyta kitaip, jis taikomas visų izomerų bendrai koncentracijai.

[4] Šis parametras yra aplinkos kokybės standartas, išreikštas kaip didžiausia leidžiama koncentracija (DLK–AKS). Jeigu prie DLK–AKS yra pažymėta „netaikoma“, MV–AKS vertės yra laikomos apsaugančiomis nuo didžiausio trumpalaikės taršos padidėjimo vykstant nuolatiniam išleidimui, nes jos yra žymiai mažesnės nei vertės, nustatytos remiantis ūmaus toksiškumo duomenimis.

[5] Vidaus paviršiniai vandenys apima upes bei ežerus ir susijusius dirbtinius arba labai pakeistus vandens telkinius.

[6] Ši medžiaga nėra prioritetinė, tačiau ji priklauso kitiems teršalams, kuriems taikomi AKS identiški nustatytiesiems ES teisės aktuose, taikytinuose iki 2009 m. sausio 13 d.

[7] Visą DDT sudaro izomerų 1,1,1-trichlor-2,2-bis-(p-chlorfenil)etano (CAS Nr. 50–29–3, ES Nr. 200–024–3); (1,1,1-trichloro-2 (o-chlorofenil)-2-(p-chlorofenil)etano (CAS Nr. 789–02–6, ES Nr. 212–332–5); 1,1-dichlor-2,2-bis-(p-chlorfenil)etileno (CAS Nr. 72–55–9, ES Nr. 200–784–6) ir 1,1-dichlor-2,2-bis-(p-chlorfenil)etano (CAS Nr. 72–54–8, ES Nr. 200–783–0) suma.

[8] Pesticidai paprastai patenka į vandenį iš išsklaidytų taršos šaltinių, dėl to ribinės vertės nuotekose nenustatomos.

[9] Jei nėra nurodyta kitaip, biotos AKS yra susiję su žuvimis. Vietoj to gali būti stebimas alternatyvus biotos taksonas arba kita terpė, jei taikomu AKS suteikiamas lygiavertis apsaugos lygis. Fluoranteno atveju, biotos AKS yra susiję su vėžiagyviais ir moliuskais. Cheminės būklės įvertinimo tikslais nėra tinkama vykdyti žuvyse aptinkamo fluoranteno stebėseną.

[10] Šie AKS susiję su biologiškai įsisavinamomis šių medžiagų koncentracijomis.

[11] Oktilfenolis (CAS Nr. 1806–26–4), įskaitant izomerą 4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenolį (CAS Nr. 140–66–9).

[12] CAS Nr. 52315–07–8 reiškia nuorodą į cipermetrino izomerų mišinį, alfa-cipermetriną (CAS Nr. 67375–30–8), beta-cipermetriną (CAS Nr. 65731–84–2), teta-cipermetriną (CAS Nr. 71697–59–1) ir zeta-cipermetriną (Nr. 52315–07–8).

B DALIS. KITŲ LIETUVOJE KONTROLIUOJAMŲ MEDŽIAGŲ DIDŽIAUSIA LEIDŽIAMA KONCENTRACIJA (DLK)

Matavimo vienetai mg/l

Medžiagų grupės pavadinimas	Medžiagos pavadinimas	CAS Nr. [1]	DLK^0 į nuotekų surinkimo sistemą	DLK^0 į gamtinę aplinką	DLK^0 vandens telkinyje-priimtuve	*Ribinė koncentracija*[2] į nuotekų surinkimo sistemą	*Ribinė koncentracija*[2] į gamtinę aplinką
B dalis							
Sąrašas B1							
Metalai	Chromas-bendras	CAS 7440-47-3	2	0,5	0,01	0,4	0,1
	Chromas-šešiavalentis		0,2	0,1	0,001	0,04	0,04
	Varis	CAS 7440-50-8	2	0,5	0,01	0,4	0,1
	Alavas	CAS 2406-52-2	5	1	-	1	0,4
	Cinkas	CAS 7440-66-6	3	0,4	0,1	0,6	0,16
	Vanadis	CAS 7440-62-2	10	2	-	2	0,8
	Aliuminis	CAS 7429-90-5	2	0,5	-	0.4	0,2
	Arsenas	CAS 7440-38-2	0,15	0,05	-	0,03	0,02
Kitos medžiagos	Naftos angliavandeniliai (iš viso)		25	5	0,2	5	1
	Fenoliai		3	0,2	0,001	0,6	0,08
	Monochloracto rūgštis	CAS 79-11-8	-	-	-	-	-
	3,4-dichloranilinas	CAS 95-76-1	-	-	-	-	-
	Dibutilftalatas	CAS 84-74-2	-	-	-	-	-
	Etilendiamintetraacetatas	CAS 60-00-4	-	-	-	-	-
	Tetranatrio etilendiamintetraacetatas	CAS 64-02-8	-	-	-	-	-
	Sulfidai (mineraliniai)[3]		2	0,5	-	0,4	0,2
	Chloras (aktyvusis)		0,6	0,1	-	0,12	0,04
	Cianidai		0,5	0,1	-	0,1	0,04
Sąrašas B2							
Kitos medžiagos	Bendras azotas		100	30	*	50	12
	Nitritai (NO_2-N)/NO_2		-	0,45/1,5	*	-	0,09/0,3
	Nitratai (NO_3-N)/NO_3		-	23/100	*	-	9/39

Medžiagų grupės pavadinimas	Medžiagos pavadinimas	CAS Nr. [1]	DLK[0] į nuotekų surinkimo sistemą	DLK[0] į gamtinę aplinką	DLK[0] vandens telkinyje-priimtuve	*Ribinė koncentracija*[2] į nuotekų surinkimo sistemą	*Ribinė koncentracija*[2] į gamtinę aplinką
	Amonio jonai (NH_4-N)/NH_4		-	5/6,43	*	-	2/2,57
	Bendras fosforas		20	4	*	10	1,6
	Fosfatai (PO_4-P)/PO_4		-	-	*	-	-
	Chloridai		2000	1000	300	1000	500
	Fluoridai		10	8	-	2	3,2
	Sulfatai		1000	300	100	300	200
	Sintetinės veiklios paviršinės medžiagos (anijoninės)		10	1,5	-	2	0,6
	Sintetinės veiklios paviršinės medžiagos (ne joninės)		15	2	-	3	0,8
	Riebalai		100	10	-	50	5
	Skendinčiosios medžiagos		-	-	-	-	-

Pastabos:

[0] Šis parametras yra DLK, išreikštas kaip metinė vidutinė vertė.

[1] CAS – Cheminių medžiagų santrumpų tarnybos registracijos numeris.

[2] Ribinė koncentracija – ribinė didžiausia apskaičiuota, išmatuota arba planuojama medžiagos koncentracija, iki kurios šios medžiagos normuoti/kontroliuoti dar nereikia.

[3] Orientacinės vertės, taikomos po mineralinių sulfidų nustatymo metodikos patvirtinimo.

***** Šių medžiagų vidutinės metinės vertės paviršiniame vandens telkinyje (skirstant pagal ekologinės būklės klases) nurodytos Paviršinių vandens telkinių būklės nustatymo metodikoje, patvirtintoje Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2007 m. balandžio 12 d. įsakymu Nr. D1-210 „Dėl paviršinių vandens telkinių būklės nustatymo metodikos patvirtinimo“.

Priedo pakeitimai:

Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386

Nr. D1-416, 2010-05-18, Žin., 2010, Nr. 59-2938 (2010-05-22), i. k. 110301MISAK00D1-416

Nr. D1-72, 2013-01-30, Žin., 2013, Nr. 12-577 (2013-02-01), i. k. 113301MISAK000D1-72

Nr. D1-739, 2014-09-15, paskelbta TAR 2014-09-17, i. k. 2014-12419

Nuotekų tvarkymo reglamento
3 priedas

1 IR 2 PRIEDUOSE NUSTATYTŲ AKS TAIKYMAS

1. Bet kurio paviršinio vandens telkinio atveju MV-AKS taikymas reiškia, kad kiekviename vandens telkinio tipiniame monitoringo taške vienerių metų laikotarpiu skirtingu metu išmatuotos koncentracijos aritmetinis vidurkis neviršija standarto.

Aritmetinio vidurkio skaičiavimas, analitinio metodo taikymas, kai nėra tinkamo analitinio metodo, atitinkančio būtiniausius veikimo kriterijus, AKS taikymo metodas turi atitikti įgyvendinimo aktus dėl cheminės stebėsenos techninių specifikacijų ir analizės rezultatų kokybės pagal Direktyvą 2000/60/EB.

2. Atitinkamo paviršinio vandens telkinio atveju DLK–AKS taikymas reiškia, kad to paviršinio vandens telkinio kiekvienoje reprezentatyvioje stebėsenos vietoje išmatuota koncentracija neviršija standarto.

Pagal Direktyvos 2000/60/EB V priedo 1.3.4 punkto nuostatas gali būti taikomi statistiniai metodai, tokie kaip procentilio skaičiavimas, siekiant užtikrinti priimtiną patikimumo ir tikslumo lygį nustatant, ar laikomasi DLK–AKS. Jeigu tokie statistiniai metodai taikomi, tai jie turi atitikti išsamias taisykles, nustatytas pagal Direktyvos 2008/105/EB 9 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

3. Šiuose prieduose nustatyti vandens AKS yra išreikšti kaip bendros koncentracijos visame vandens mėginyje.

Kadmio, švino, gyvsidabrio ir nikelio atveju (toliau – Metalai) vandens AKS nurodo tirpinio koncentraciją, t. y. vandens mėginio ištirpusiąją fazę, gaunamą filtruojant 0,45 μm filtru arba taikant bet kurį lygiavertį pradinio apdorojimo būdą, arba, jei konkrečiai nurodyta, biologiškai įsisavinamą koncentraciją.

Vertinant stebėsenos rezultatus pagal atitinkamus AKS, gali būti atsižvelgiama į:

a) natūralią foninę Metalų ir jų junginių koncentraciją, kai dėl tokios koncentracijos nėra atitikties atitinkamiems AKS;

b) vandens kietumą, pH, ištirpusią organinę anglį ar kitus vandens kokybės parametrus, kurie daro poveikį Metalų biologiniam įsisavinimui; biologiškai įsisavinama koncentracija nustatoma taikant tinkamą biologinio įsisavinimo modeliavimą.

Priedo pakeitimai:

Nr. D1-739, 2014-09-15, paskelbta TAR 2014-09-17, i. k. 2014-12419

Nr. D1-416, 2010-05-18, Žin., 2010, Nr. 59-2938 (2010-05-22), i. k. 110301MISAK00D1-416

Nuotekų tvarkymo reglamento
4 priedas

GAMYBINIŲ NUOTEKŲ KONTROLIUOJAMI PARAMETRAI PAGAL TARŠOS ŠALTINIŲ TIPUS

NACE kodas	Pramonės šaka	Parametrai
23.00	Naftos perdirbimo pramonės gamyklos	ChDS, BDS, visuminis organinis anglingumas (bendroji organinė anglis) (VOA), fenolio junginiai, naftos produktai, sulfidai, bendras azotas
24.20	Pesticidų gamyklos (kurios gamina daugiau negu 5 t/metus veikliųjų medžiagų)	Adsorbuojami organiniai halogenai (AOH) ir, jeigu egzistuoja šių teršalų tikimybė nuotekose: – varis, bendras chromas, chromas (VI), cinkas, arsenas; – toksiškumo testas
26.10	Stiklo pramonės įmonės	švinas, arsenas, stibis, fluoridai
24.00	Chemijos pramonės įmonės	pH, ištirpęs deguonis, ChDS, VOA, AOH, gyvsidabris, kadmis, varis, nikelis, švinas, bendras chromas, chromas (VI), cinkas; tributilalavas, ftalatai, bromintibifenileteriai, oktilfenolis, nonilfenolis, nonilfenoletoksilatas, oktilfenoletoksilatas (parametrai gali būti koreguojami priklausomai nuo naudojamų technologijų ir žaliavų); atliekamas toksiškumo testas
27.00	Paviršių padengimo metalais (galvanikos) įmonės	pH, kadmis, gyvsidabris, bendras chromas, chromas (VI), cinkas, alavas, varis, švinas, nikelis, sidabras, cianidai, lakūs organiniai halogeninti junginiai (parametrai gali būti koreguojami priklausomai nuo naudojamų technologijų ir žaliavų)
19.00	Odų pramonės įmonės	bendras chromas, ChDS, bendras azotas, sulfidai, nonilfenoletoksilatas, oktilfenoletoksilatas
17.00	Tekstilės pramonės įmonės	pH, ChDS, bendras fosforas, aktyvusis chloras, AOH, bendras chromas, chromas (VI), varis, cinkas; bromintibifenileteriai, oktilfenolis, nonilfenolis, nonilfenoletoksilatas, oktilfenoletoksilatas; atliekamas toksiškumo testas
24.00	Trąšų pramonės gamyklos	bendras azotas, fosfatai, fluoridai, kadmis, gyvsidabris, cinkas
23.00	Celiuliozės pramonės įmonės	ChDS, AOH[3], bendras azotas, bendras fosforas
15.00	Maisto pramonės įmonės	ChDS, bendras azotas, BDS, bendras fosforas[2], amonio azotas, riebalai, chloridai, chloras (aktyvusis); nonilfenolis, oktilfenolis, nonilfenoletoksilatas, oktilfenoletoksilatas
55.00 92.00 (80.00 95.00) 85.00	Visuomeniniai pastatai, kuriuose įrengti visų tipų plaukimo/ maudymosi baseinai, pirtys; Viešbučiai ir restoranai; Įmonės ir organizacijos, kuriose vykdoma poilsio organizavimo, kultūrinė ir sporto veikla; Įmonės ir organizacijos, kuriose vykdoma sveikatos priežiūra ir socialinis darbas	pH, ChDS, BDS, chloras (aktyvusis)
93.01.10	Skalbimo paslaugas teikiančios įmonės	pH, ChDS, BDS, chloras (aktyvusis), sintetinės veiklios paviršinės medžiagos; nonilfenolis, oktilfenolis, nonilfenoletoksilatas, oktilfenoletoksilatas
93.01.20	Cheminio valymo paslaugas teikiančios įmonės	pH, ChDS, BDS, chloras (aktyvusis), tetrachlormetanas, trichlormetanas, heksachlorbenzenas, heksachlorbutadienas; nonilfenolis, oktilfenolis, nonilfenoletoksilatas, oktilfenoletoksilatas

Pastabos:

[1] NACE – pramonės šakos kodas pagal NACE sistemą (pirmieji du kodo skaitmenys).

[2] Įmonėms, išleidžiančioms daugiau kaip 500 m^3/d nuotekų.

[3] AOH kontroliuojamas tose celiuliozės įmonėse, kuriose technologiniame procese naudojamas chloras.

Nuotekų tvarkymo reglamento
5 priedas

SU NUOTEKOMIS IŠLEIDŽIAMOS LEISTINOS TARŠOS NORMATYVŲ NUSTATYMAS

1. Leidime DLT normatyvai nustatomi toms teršiančioms medžiagoms, kurioms teisės aktuose nustatytos DLK ir/arba aplinkos kokybės normos, bei numatoma, kad iš objekto, kuriam išduodamas Leidimas, tokių medžiagų bus išleidžiama daugiau negu teisės aktuose nustatytas minimalus kiekis. Taip pat Leidime turi būti nustatomi DLT normatyvai toms medžiagoms, kurių kontrolė privaloma pagal tam tikrą ūkinę veiklą reglamentuojančius teisės aktus. Nustatant metinius bei paros DLT kiekius turi būti tenkinamos visos šios sąlygos:

1.1. negali būti viršijami teisės aktuose nustatyti minimalūs į aplinką išleidžiamų teršalų (nuotekų užterštumo) normatyvai (DLK). Atitikimas šiai sąlygai įvertinamas pagal formules:

$$DLT_{m.} \; (LLT_{m.}) = \frac{C^{n}_{vid.} \times Q_{m.}}{1000 \times 1000}, \text{ t/m.} \qquad (1)$$

Čia:

$DLT_{m.}$ - leidžiamas per metus išleisti teršalų kiekis;

$C^{n}_{vid.}$ - teisės aktuose nustatyta atitinkamos teršiančios medžiagos vidutinė metinė didžiausia leidžiama koncentracija (DLK), mg/l;

$Q_{m.}$ - planuojamas išleisti metinis nuotekų kiekis, m^3/metus.

$$DLT_{d.} \; (LLT_{d.}) = \frac{C^{n}_{\max.} \times Q_{d.vid.}}{1000 \times 1000}, \text{ t/d.} \qquad (2)$$

Čia:

$DLT_{d.}$ – leidžiamas per parą išleisti teršalų kiekis;

$C^{n.}_{max.}$ – teisės aktuose nustatyta atitinkamos teršiančios medžiagos maksimali momentinė arba vidutinė paros DLK, mg/l;

$Q_{d.\,vid.}$ – numatomas vidutinis paros nuotekų kiekis, m^3/d.

1.2. tarša negali daryti neleistino poveikio aplinkai ir negali užkirsti kelio pasiekti gerą priimančių vandenų būklę (pvz., aplinkos kokybės normas). Atitikimas šiai sąlygai vertinamas tų teršiančių medžiagų išleidimui į aplinką ir tiems priimtuvams, kuriems toks reikalavimas nustatytas vandenų apsaugą reglamentuojančiuose teisės aktuose;

1.3. DLT negali būti didesnė už taršą kuri gali būti pasiekiama tinkamai naudojant ūkinės veiklos objekte turimas aplinkosaugines priemones (pvz., be objektyvių priežasčių DLT negali viršyti objekto projekte arba įrenginio tiekėjo deklaruotus parametrus).

2. Leidime įrašoma ta LT reikšmė, kuri atitinka visas 1.1, 1.2 ir 1.3 punktuose nurodytas sąlygas.

3. Jei pasiekti DLT normatyvų negalima (nėra nuotekų valymo įrenginių, įrenginiai nepakankamo našumo, pasenusi arba netinkama jų konstrukcija, yra tik mechaninio valymo įrenginiai, neįdiegtas GPGB ir kt.), Leidime gali būti nustatomas laikinai leistinos taršos (LLT) normatyvas. Tuomet turi būti numatomos priemonės DLT normatyvams pasiekti bei Leidime nustatomi jų įgyvendinimo terminai. Pasibaigus Leidime nustatytam LLT normatyvų galiojimo terminui, turi būti pradėtas taikyti DLT normatyvas. Nustatytas LLT normatyvas koreguojamas, sumažėjus išmetamų teršalų kiekiui (sumažėjus gamybos apimtims, pakeitus technologiją, pradėjus eksploatuoti naują valymo įrenginių grandį arba suintensyvinus jų darbą ir pan.). Jei išmetami

teršalų kiekiai laikinai sumažėja dėl sumažėjusios trumpalaikės gamybos apimties, žaliavų stokos ar kitų priežasčių, tačiau, susidarius tam tikroms sąlygoms, gali būti pasiektas ankstesnis lygis, LLT normatyvo keisti nereikia. LLT didinti leidžiama tik tada, kai yra objektyvios priežastys (pvz., miestuose, prijungiant prie kanalizacijos sistemos naujus kvartalus ir pan.).

4. Ar faktinis išleistų teršalų per parą kiekis atitinka $DLT_{d.}$ ($LLT_{d.}$), tikrinama tik viršijus tam tikros teršiančios medžiagos maksimalią momentinę arba vidutinę paros DLK $C_{max.}^{n.}$, kuri taip pat turi būti įrašoma į Leidimą.

Nustačius, kad $C_{f.} > C_{max.}^{n.}$, faktiškai per parą išleistas teršalų kiekis apskaičiuojamas pagal formulę:

$$T_{f.} = \frac{C_{f.} x Q_{df.}}{1000x1000}, \text{ t/d.} \quad (3)$$

Čia:

C_f - tam tikros teršiančios medžiagos faktinė koncentracija, mg/l (kai naudojamas automatinis nuotekų bandinių semtuvas, imama vidutinė paros koncentracija);

$Q_{df.}$ - faktinis per parą išleistų nuotekų kiekis, m/d, nustatomas bandinių ėmimo dieną (jeigu nėra apskaitos, imamas $Q_{d.max.}$).

Jeigu nustatoma faktinė koncentracija didesnė nei maksimali momentinė ir faktiškai per parą išleistas teršalų kiekis, t/d, apskaičiuotas pagal 3 formulę, viršija $DLT_{d.}$ ($LLT_{d.}$), apskaičiuotą pagal 2 formulę, tai vertinama kaip pažeidimas.

5. Ilgesniam nei 1 para laikotarpiui (ketvirčiui, pusmečiui ir pan.) LT normatyvai apskaičiuojami metinį LT normatyvą, nustatytą pagal 1 formulę, padalijus iš dienų per metus skaičiaus ir padauginus iš tam tikro laikotarpio dienų skaičiaus. Kai kuriais atvejais (gamybos sezoniškumas, azoto biologinio valymo sezoniškumas, nuotekų valymo įrenginių remontas, rekonstrukcija ir kt.) pareiškėjo teikimu atskiriems laikotarpiams nustatomi skirtingi normatyvai.

6. Be DLT (LLT) normatyvų, Leidime turi būti nurodomos ir DLK (LLK), pagal kurias buvo apskaičiuoti LT normatyvai (priklausomai nuo to, kuri iš sąlygų, nurodytų 1 punkte, konkrečiam atvejui buvo griežčiausia).

7. Leidime nuotekų infiltravimui į gruntą (be organizuoto surinkimo ir išleidimo į paviršinius vandens telkinius) turi būti nustatomi dveji normatyvai:

7.1. LT ir LK normatyvai nuotekų išleidimui į gruntą (pagal nuotekų infiltravimą į gruntą reglamentuojančius teisės aktus);

7.2. sąlyginiai LT normatyvai filtruotų nuotekų išleidimui į aplinką.

8. Neviršijant leistinų apkrovų, eksploatuojami nuotekų filtravimo įrenginiai traktuojami kaip biologinio valymo įrenginiai, kurių išvalymo efektyvumas atitinka analogiško dydžio aglomeracijų nuotekų išleidimui nustatytus minimalius DLK reikalavimus. Todėl skaičiuojant sąlyginį iš filtravimo įrenginių į aplinką patenkančios taršos LT normatyvą, filtravimo įrenginiams, į kuriuos išleidžiamoms nuotekoms nustatyti DLK ir DLT normatyvai, priimama, kad į aplinką patenkančių nuotekų užterštumas atitinka DLK išleidimui į aplinką. Jeigu išleidžiamoms į filtravimo įrenginius nuotekoms nustatomi LLT ir LLK normatyvai - proporcingai didinama ir sąlyginė išleidimo į aplinką LT, kuri tampa LLT. Analogiški principai taikomi ir vertinant faktinę aplinkos taršą.

Papildyta priedu:
Nr. D1-335, 2014-04-08, paskelbta TAR 2014-04-10, i. k. 2014-04301

Nuotekų tvarkymo reglamento
6 priedas

IŠ ŽUVININKYSTĖS TVENKINIŲ IŠLEIDŽIAMOS LEISTINOS TARŠOS NORMATYVŲ NUSTATYMAS

1. Ištekančio ir (ar) išleidžiamo iš žuvininkystės tvenkinių vandens į paviršinio vandens telkinius teršalų DLK neturi viršyti:

BDS_7 – 7 mg O_2/l;

skendinčiųjų medžiagų – 25 mg/l;

bendrojo azoto – 5 mg/l;

bendrojo fosforo – 0,4 mg/l.

2. Leidime nustatomi DLT normatyvai apskaičiuojami:

$$DLT = \frac{C \times q_{tv}}{1000 \times 1000}$$, t / tvenkinių išleidimo laikotarpiui. (1)

čia:

q_{tv} – vandens kiekis (m^3), apskaičiuotas tvenkiniams pagal projektinius tvenkinių tūrius;

C – DLK, mg/l.

Faktinė tarša apskaičiuojama:

$$T_{fakt} = \frac{(C_{vid.} - C_f) \times q_i}{1000 \times 1000}$$, t / tvenkinių išleidimo laikotarpiui. (2)

čia:

q_i – vandens kiekis (m^3), išleidžiamas iš žuvininkystės tvenkinių jų išleidimo laikotarpiu. q_i apskaičiuojamas pagal projektinius tvenkinių tūrius arba, kai žuvininkystės ūkiai turi įsirengę automatinius debitmačius, nustatomas pagal matavimo duomenis.

C_f – foninė teršiančios medžiagos koncentracija vandens telkinyje, iš kurio vanduo imamas žuvininkystės tvenkiniams užpildyti, mg/l, nustatoma imant ne mažiau kaip tris mėginius žuvininkystės tvenkinių užpildymo arba išleidimo metu (pradžioje, viduryje, pabaigoje);

$C_{vid.}$ – vidutinė teršiančios medžiagos koncentracija, mg/l, nustatoma pagal 7 ir 8 punktuose nurodytų laboratorinių tyrimų duomenis.

3. Tvenkiniuose – nusodintuvuose, skirtuose iš tvenkinių sistemos išleidžiamo vandens nešamam dumblui nusodinti ir išleidžiamo vandens kokybei pagerinti, turi būti įrengti nešmenų sėsdintuvai ir makrofitų biofiltrai. Nešmenų sėsdintuvų ir makrofitų biofiltrų parametrai (gylis ir plotas), atsižvelgiant į žuvininkystės tvenkinių plotą, gylį ir vandens išleistuvų skaičių, turėtų būti tokie, kad būtų užtikrintas iš žuvininkystės tvenkinių maksimalaus išleidimo metu išleidžiamo vandens kokybės atitikimas 1 ir 2 punktuose nustatytiems reikalavimams.

4. Tvenkiniams – nusodintuvams taikomi šie eksploatavimo reikalavimai:

4.1. negali būti naudojami žuvų auginimui;

4.2. negali būti išleidžiami rudeninio tvenkinių sistemos išleidimo ir žuvų gaudymo metu;

4.3. turi būti valomi minimalaus prietakos debito metu. Valymo darbai atliekami praėjus ne mažiau kaip 3 savaitėms po žuvininkystės tvenkinių nuleidimo pabaigos ir likus ne mažiau kaip 3 savaitėms iki tvenkinių vandens išleidimo pradžios.

5. Draudžiama tvenkiniuose susikaupusį dumblą išleisti į natūralius vandens telkinius.

6. Apie žuvininkystės tvenkinių užpildymo ir nuleidimo laiką (t. y., kada bus pradėtas, kada planuojamas užbaigti nuleidimas) būtina raštu informuoti RAAD ne vėliau kaip prieš 15 dienų iki žuvininkystės tvenkinių užpildymo pradžios ar tvenkinių išleidimo darbų pradžios.

7. Žuvininkystės tvenkinių išleidimo metu turi būti imami išleidžiamo vandens mėginiai laboratoriniams tyrimams atlikti. Mėginiai imami tvenkinių išleistuvų ar nuleidimo kanalų įtekėjimo į paviršinius vandens telkinius vietose:

7.1. žuvininkystės tvenkinių sistemose, kuriose tvenkinys – nusodintuvas neįrengtas, turi būti imami ne mažiau kaip šeši mėginiai, mėginių ėmimą tolygiai paskirstant visų tvenkinių išleidimo laikotarpiu;

7.2. žuvininkystės tvenkinių sistemose su pagal 3 punkto reikalavimus įrengtu ir pagal 4 ir 5 punktų reikalavimus eksploatuojamu tvenkiniu – nusodintuvu turi būti imami ne mažiau kaip trys mėginiai, mėginių ėmimą tolygiai paskirstant visų tvenkinių išleidimo laikotarpiu.

8. Žuvininkystės tvenkinių sistemose, kuriose yra daugiau negu vienas išleistuvas, mėginiai laboratoriniams tyrimams atlikti gali būti imami ne mažiau kaip iš trijų būdingiausių tvenkinių, kiekviename jų esant šiems vandens lygiams:

8.1. tvenkinyje vandens lygiui pažemėjus intervale nuo 0,2 m žemiau buvusio užpildyto tvenkinio lygio iki 0,5 m virš sausinamojo tinklo sistemos;

8.2. baigiant išleisti vandenį iš sausinamojo tinklo sistemos.

Papildyta priedu:
Nr. D1-335, 2014-04-08, paskelbta TAR 2014-04-10, i. k. 2014-04301

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-515, 2007-10-08, Žin., 2007, Nr. 110-4522 (2007-10-25), i. k. 107301MISAK00D1-515
Dėl aplinkos ministro 2006 m. gegužės 17 d. įsakymo Nr. D1-236 "Dėl Nuotekų tvarkymo reglamento patvirtinimo" pakeitimo

2.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-386, 2009-07-03, Žin., 2009, Nr. 83-3473 (2009-07-14), i. k. 109301MISAK00D1-386
Dėl aplinkos ministro 2006 m. gegužės 17 d. įsakymo Nr. D1-236 "Dėl Nuotekų tvarkymo reglamento patvirtinimo" pakeitimo

3.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-830, 2009-12-29, Žin., 2009, Nr. 159-7267 (2009-12-31), i. k. 109301MISAK00D1-830
Dėl aplinkos ministro 2006 m. gegužės 17 d. įsakymo Nr. D1-236 "Dėl Nuotekų tvarkymo reglamento patvirtinimo" pakeitimo

4.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-416, 2010-05-18, Žin., 2010, Nr. 59-2938 (2010-05-22), i. k. 110301MISAK00D1-416
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2006 m. gegužės 17 d. įsakymo Nr. D1-236 "Dėl Nuotekų tvarkymo reglamento patvirtinimo" pakeitimo ir dėl kai kurių Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymų punktų ir 2001 m. gruodžio 21 d. įsakymo Nr. 623 "Dėl Vandenų taršos prioritetinėmis pavojingomis medžiagomis mažinimo taisyklių patvirtinimo" pripažinimo netekusiais galios

5.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. D1-261, 2011-03-30, Žin., 2011, Nr. 39-1888 (2011-04-02), i. k. 111301MISAK00D1-261
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2006 m. gegužės 17 d. įsakymo Nr. D1-236 "Dėl Nuotekų tvarkymo reglamento patvirtinimo" pakeitimo

6.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-773, 2012-09-26, Žin., 2012, Nr. 115-5841 (2012-10-04), i. k. 112301MISAK00D1-773
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2006 m. gegužės 17 d. įsakymo Nr. D1-236 "Dėl Nuotekų tvarkymo reglamento patvirtinimo" papildymo

7.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-72, 2013-01-30, Žin., 2013, Nr. 12-577 (2013-02-01), i. k. 113301MISAK000D1-72
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2006 m. gegužės 17 d. įsakymo Nr. D1-236 "Dėl Nuotekų tvarkymo reglamento patvirtinimo" pakeitimo

8.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-335, 2014-04-08, paskelbta TAR 2014-04-10, i. k. 2014-04301
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2006 m. gegužės 17 d. įsakymo Nr. D1-236 „Dėl Nuotekų tvarkymo reglamento patvirtinimo“ pakeitimo

9.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-739, 2014-09-15, paskelbta TAR 2014-09-17, i. k. 2014-12419
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2006 m. gegužės 17 d. įsakymo Nr. D1-236 „Dėl Nuotekų tvarkymo reglamento patvirtinimo“ pakeitimo

10.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1–879, 2014-11-04, paskelbta TAR 2014-11-04, i. k. 2014-15745
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2006 m. gegužės 17 d. įsakymo Nr. D1-236 „Dėl Nuotekų tvarkymo reglamento patvirtinimo“ pakeitimo

11.
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. D1-1025, 2014-12-16, paskelbta TAR 2015-01-05, i. k. 2015-00074
Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2006 m. gegužės 17 d. įsakymo Nr. D1-236 „Dėl Nuotekų tvarkymo reglamento patvirtinimo“ pakeitimo